

HLUBOCKY

ČÍSLO 11 - LISTOPAD 2012 - CENA 15 Kč

ZPRAVODAJ

PROMĚNY
HLUBOCKÉ MATRIKY

Tak já nevím? Má smysl komentovat právě skončené volby v České republice? Vždyť vše už bylo řečeno. Někdy, někým. Co já vám mohu říci nového? Nemohu než opakovat již dávno vyřčené.

Horribile auditu – Je hrůzné to slyšet. Horribile dictu. – Je hrůzné to říci. Horribile visu. – Je hrůzné to vidět. Pouhá dvě desetiletí po revoluci volíme komunistickou stranu a tedy komunistické ideje, diktaturu a ideologii třídního násilí. Stihneme Velkou říjnovou socialistickou revoluci? (Mohli bychom – poprvé se konala až v listopadu!)

Proč volby dopadly ve prospěch strany, kterou jsme museli volit povinně přes 40 let? Proto, že **Vox populi, vox dei – Hlas lidu, hlas Boží?** Anebo proto, že **Balbus balbum amat, quoniam verba sua capessit – Koktavý má rád koktavého, protože rozumí jeho slovům?**

Inu, tak nebo tak, volby skončily a **Eventus docebit – Výsledek poučí.** Poučil nás? O čem? Začali jsme konečně hodnotit politiky podle poučky: **Facta, non verba – Činy, ne slova?** Všimli jsme si, že mluví jinak než konají? Ano? A proto mnozí z voličů prostě k volbám nešli, protože opravdu nevěděli, komu dát hlas? Nejsou zodpovědní a budoucnost je jim lhostejná? Koneckonců píše se rok 2012 – že by už jít k volbám nestálo za to? Mayové povídali něco o prosincovém konci světa. Máme to vážně za pár...?

Mohli jsme se také domnívat o mnohých z politiků kde co, vždyť náš národ, a čeští novináři rovněž, se především řídí poučkou: **Calumniare audacter, semper aliquid heret. – Statečně pomlouvej, vždy něco ulpí.** A nedbají na jinou poučku: **Conscientia mille testes – Svědomí je jako tisíc svědků.**

Starí Řekové také říkali: **Stultorum mater sempiter gravis – Matka hlupáků je stále těhotná.** To by vysvětlovalo mnohé o situaci na celé planetě. Je to tím, že matky hloupých rodí více, než matky, které nosí pod srdcem chytré děti – z nichž rostou chytrí lidé? Kdo tedy přišel k volbám? Chytrí nebo hloupí? A kdo zůstal doma? Chytrí nebo hloupí?

Pak je ale opravdu nevyhnutelné, že všechny nás demokraticky postihnou důsledky: **Ubi sementem feceris, ita mettes – Jak zaseješ, tak sklídíš.** Dobře, můžeme si pro budoucnost slíbit: **Flectimur non frangimur – Skloníme se, ale nezlomíme.** Příkážeme si: **Tu ne cede malis – Neustupuj před zlem.** Ohlídáme si situaci ve státě, ve vládě, v parlamentu i v senátu? Ale: **Qui custodiet ipsos custodes? – Kdo bude hlídat samotné hlídače?**

Víte, napadá mě, že se můžeme bát budoucnosti, když o ni sami nedbáme! Ale ono je to pořád o lidech. Třeba ti noví, zvolení, nebo alespoň někteří z nich, jsou dobří lidé, zodpovědní svému svědomí. Nebudou chtít zavírat Miladu Horákovou, ani pouštět do škol jen žáky se správným komplexním hodnocením, ani znárodňovat živnosti živnostníkům, ani posílat nepohodlné do uranových dolů.

Vlastně už nevěřím na politické strany, protože po všech těch zkušenostech bych nejrady volila jen a jen jednotlivé lidi: nikoli pašál, nikoli strany. Přece, chceme-li s někým žít, také si nezaložíme domácnost s kýmkoli z nějakého seskupení, ale přivedeme si jednotlivce: toho, koho známe, komu věříme, s kým je nám dobře, kdo nás nezklame a nezraní. Nebylo by nejlepší zrušit strany a pro příště volit jen LIDI?

...V listopadu ochutnáme mladé víno, zamastíme si pusy sádlem martinských husiček a možná si řekneme, není tak zle – příště budeme moudřejší. Napijme se na zdraví naší krásné zemičky: **Pijme po řeckém způsobu – Bibere more Graeco!** (V Řecku se připíjelo tolika čísly, kolik písmen mělo jméno oslavence)

A neblázníme se z toho. Bude líp, pokud my sami budeme chtít. Pokud nám všechno ostatní funguje – **Cacatio matutina est tamquam medicina – Ranní stolice je jako lék** (Středověké přísloví) – myslím tím, že pokud jsme zdraví na těle, vylepší se možná časem i náš národní duch.

A buďme rádi, že u nás na Hluboké se ještě volilo celkem vyrovnaně a ne tak do ruda, jako v jiných koutech Čech.

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

Blahopřání

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci listopadu oslaví významná výročí.

Josef Hajný	Hluboká	85 let
Zdeněk Kaňka	Hluboká	91 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Olga Kaprová	Hluboká	Anna Suchá	Hluboká
Oskar Straka	Munice	Jiří Brázda	Hluboká
Julie Jirsová	Hluboká	Norbert Trnka	Hluboká
		Drahlava Chadimová	Hluboká

Opustili nás

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří se přišli rozloučit s naším milovaným **Vrát'ou Lıkavcem.** Děkujeme za květiny a všem, kteří projevíli účast nad naším zármutkem.
Helena Lıkavcová s rodinou

■ Zamyšlení pod čarou a trochu neveselé:

Masarykova ulice přichází o živnostníky. Příští měsíc ukáže, kdo všechno opustí své prodejní prostory. Které prodejny se zavrou. (Kdo je obsadí – sortiment nad jiné levnější nebo zůstanou prázdné??) Stejně tak zřejmě ještě více osíří i tak poloprázdné Podzámčí.

Příčin je jistě nespočet: špatná doba, vysoké náklady, neochota zákazníků nakupovat, či nakupovat právě tady, u nás doma. Raději si zajedeme do velkých obchodů na periferii velkého města. Raději si prohlédneme knihu v knihkupectví a pak objednáme na internetu... Příští měsíc si popovídáme s architektem, který plánuje oživení středu našeho města a uvítáme i Vaše podněty k tématu. Pokud ještě pamatujeme, kde je centrum našeho města.

SBĚRNÝ DVŮR

Vzhledem ke klimatickým podmínkám (tma) ruší se od 1. listopadu střední provozní doba sběrného dvora na PMH Hluboká do 17,00 hodin, sběrný dvůr bude otevřen do 14,30 hod. tak, jako po celý týden. V sobotu je provozní doba od 8,00 do 12,00 hod. Tato změna platí až do zavedení letního času v roce 2013.

PMH Hluboká nad Vltavou

OD 1.11.2012

SBĚRNÝ DVŮR

OTEVŘEN

Pondělí 6,00 – 14,30 hodin
Úterý 6,00 – 14,30 hodin
Středa 6,00 – 14,30 hodin
Čtvrtek 6,00 – 14,30 hodin
Pátek 6,00 – 14,30 hodin
Sobota 8,00 – 12,00 hodin

Z jednání rady města

■ Rada řešila souhlas s dočasně umístěným plovoucím molem v blízkosti kostela v Purkarcích, do doby než bude Ředitelstvím vodních cest navrženo a realizováno definitivní řešení kotvení v této lokalitě.

■ Občan města se obrátil na radu se žádostí o vydání vyhlášky, kterou by došlo k úpravě veřejného pořádku, spočívající v ochraně nočního klidu ve městě. Je poukazováno na opakované hlučné produkce z areálu baseballových klubů, trávající i do dvou tří hodin ráno, dále na rušení nočního klidu např. ohňostroji či hlučnými hudebními produkcemi ze svateb či jiných oslav. Rada již vydání vyhlášky projednávala, nicméně na zasedání v roce 2011 odložila s tím, že pověří městskou policií, aby se na tuto problematiku zaměřila. MÚ k věci dodává, že znění vyhlášky je připraveno v součinnosti s MVČR a radní jej mají k dispozici. Návrh řeší omezení hlučných činností (řezání, sekání trávníků atd.) a omezení rušení veřejného pořádku (stanovení nočního klidu, omezení hluku spojeného s provozem restaurací, ohňostrojů atd.) Rada doporučuje zastupitelstvu města vydat Obecně závaznou vyhlášku k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, ochraně nočního klidu a regulaci hlučných činností na území obce.

■ Rada souhlasí s uzavřením smlouvy o právu provedení stavby kapitanátu na pozemku ve vlastnictví města. Rada doporučila odsouhlasit prodej domu Vltavská 286 stávajícím nájemcům a zajistit k tomu účelu odhad

nemovitosti. Na základě stížností občanů ve Fügnerově ul. Bylo doporučeno zajistit vyklizení pozemku města v těchto místech, protože je používán jako skládka a prostor pro chov domácích zvířectva majitelem sousední nemovitosti, a to bez právního důvodu. Po vyklizení by bylo možné pozemek využít jako rozšířené parkoviště nebo pro zlepšení přístupu obyvatele této lokality k autobusové zastávce pod Parkhotelem.

■ ČEVAK upozornil na nutnost oprav vodovodního potrubí – jedná se o vodovod v Municích (porucha mrazem). Zatím provedena provizorní oprava položením potrubí přes potok. Druhá porucha je na přípojce k domu za hotelem Podhrad. Rada doporučila opravy provést a uvolnit finanční prostředky.

Dále byla provedena místní šetření při hledání řešení jak omezit škody způsobené přívalem srážkami a doporučeno: propustek Smetanova ul. zvětšit průtočný profil. Vltavská ulice: nový otevřený příkop s propustkem do Vltavy nebo nový otevřený příkop zaústěný do stávající novější kanalizace.

Převzetí ZTV kanalizace a vodovodu Holý vrch IV. bude městem převzato až bude zcela prost vad a nedodělků, teprve poté bude uzavřena smlouva darovací se spol. MANE Holding, a.s.

■ Položka opravy komunikací po zimě je již vyčerpána a bude navýšena. Provedeno bylo: výtlučky komunikace Žižkova a K. Čapka. Doplnění a oprava dopr. značení na cyklostezce a u zoo. Výtlučky komunikace Líšnice – Kostelec. Další prostředky nutné Masarykova před bufetem Kozel a příjezdová cesta na hřbitov.

■ Jč kraj poskytl městu neinvestiční dotaci na přípravu voleb prezidenta ČR v roce 2013.

■ Starosta informoval radu o požadavku bývalých Jaroslavických občanů na pořízení zvonu do nově stavené kapličky přesně dle původní stavby. V minulosti byl původní zvon sejmuto z kapličky a předán kostelu Narození Panny Marie v obci Dolní Bukovsko, kde slouží dodnes. Starosta dohodl,

že v případě pořízení kopie zvonu, bude originál vrácen do kapličky v Jaroslavicích. Náklady na výrobu zvonu činí cca 51 tis. Kč.

■ Nadační fond jihočeských olympioniků požádal o příspěvek na pořádání tradičního setkání, konané letos v hotelu Podhrad, bylo vyhověno. Město přispělo na 16. ročník volejbalového turnaje žen. Rada souhlasí s poskytnutím příspěvku na pořádání slavnostního odpoledne k 90. letům fotbalu na Hluboké.

■ Rada doporučila uvolnit prostředky a zahájit realizaci akce oprava kanalizace Horní ulice.

■ Rada souhlasí s podáním žádosti o dotace z MAS na projekty *Obnova místní komunikace Líšnice – Radonice*,

Ošetření významné liniové vegetace – Bavorovické aleje, Opravy lesních cest v Hluboké nad Vltavou. Rada souhlasí

s výběrem firmy AKUPI ČB jako zhotovitele akce *Pravobřežní vltavská cyklostezka ČB- Hluboká - úseky J, K, M*.

■ Dle schválených Pravidel pro poskytnutí příspěvků na mládež je předložen návrh na rozdělení prostředků ve výši 300 tis. Kč, schválených v rozpočtu města na rok 2012 na mládež. Po kontrole náležitostí došlých žádostí byl proveden propočít.

■ Město přispěje na dobudování a obnovu parkoviště v Purkarcu na obecním pozemku.

■ Na jednání rady města dne 2. 5. 2012 zazněl požadavek na vyplácení prostředků, které ministerstvo financí přislíbilo městům a obcím vyplácet jako náhradu za prostředky z loterií a sázkových her. Rada sestavila komisi a pověřila ji vytvořením systému rozdělení těchto prostředků. Pan Vácha informoval o vytvořeném modelu rozdělení těchto prostředků a o dalším postupu. Členové rady obdrželi navržený model k dalšímu připomínkování.

■ MUDr. Toušek radu informoval o zkušenostech s vybudovanými protipovodňovými opatřeními v obci Líšnici při nedávné povodni. MUDr. Toušek projedná poznatky se stavebním odborem a budou hledána opatření vedoucí ke zlepšení funkčnosti stávajících protipovodňových opatření.

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA JIHOČESKÉHO KRAJE - 12.10. - 13.10.2012

VOLEBNÍ STRANA	HLUBOKÁ I.		HLUBOKÁ II.		ZÁMOSTĚ		BAVOROVICE		MUNICE		PURKAREC		KOSTELEČ		HLUBOKA CELKEM		OKRES Č.BUDĚJ		JČ KRAJ	
	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%
7 Volte Pravý Blok	4	0,88	3	0,68	10	1,54	2	1,81	2	2,66	0	0,00	0	0,00	21	1,11	607	1,01	1 885	0,97
8 SPOZ	11	2,42	7	1,60	17	2,62	0	0,00	1	1,33	1	1,33	2	2,22	39	2,06	1 347	2,24	4 169	2,17
20 Moravané	0	0,00	1	0,22	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	0,05	43	0,07	441	0,22
21 SUVERENITA	5	1,10	4	0,91	6	0,92	1	0,90	0	0,00	0	0,00	1	1,11	17	0,90	814	1,36	1 965	1,02
22 Nár soc.-levice 21.st	1	0,22	1	0,22	2	0,30	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	4	0,21	151	0,25	389	0,20
30 VV	2	0,44	1	0,22	0	0,00	3	2,72	1	1,33	0	0,00	0	0,00	7	0,37	520	0,86	1 136	0,59
33 TOP 09 a Starostové	19	4,19	16	3,66	30	4,63	4	3,63	1	1,33	0	0,00	4	4,44	74	3,92	3 062	6,45	9 614	5,00
43 KSČM	55	12,14	71	16,28	102	15,76	16	14,54	17	22,66	15	2,00	29	32,22	305	16,17	9 920	16,56	34 187	19,37
51 SZ	6	1,32	8	1,83	12	1,85	1	0,90	1	1,33	2	2,66	2	2,22	32	1,69	1 193	1,99	3 211	1,67
53 DSSS	6	1,32	8	1,83	11	1,70	0	0,00	2	2,66	2	2,66	0	0,00	29	1,53	1 001	1,67	3 480	1,81
59 JIHOČEŠÍ 2012	52	11,47	42	9,63	65	10,04	17	15,45	6	8,00	5	6,66	4	4,44	191	10,12	8 631	14,41	27 972	14,57
60 ČSSD	107	23,62	81	18,57	122	18,85	26	2,63	12	16,00	38	50,66	26	28,88	412	21,84	14 647	24,46	53 736	27,99
64 SUDK ED a SeČR	13	2,86	4	0,91	28	4,32	3	2,72	2	2,66	0	0,00	2	2,22	52	2,75	1 305	2,17	2 991	1,56
65 RSCMS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	40	0,06	139	0,07
70 ODS	128	28,25	161	36,92	195	30,13	35	31,81	24	32,00	7	9,33	7	7,77	557	29,53	9 197	15,36	24 110	12,56
77 SSO	9	1,98	9	2,06	12	1,86	0	0,00	3	4,00	0	0,00	4	4,44	37	1,96	1 504	2,51	3 722	1,93
84 KDU-ČSL	26	5,73	15	3,44	28	4,32	2	1,81	2	2,66	4	5,33	8	8,88	85	4,50	4 047	6,75	12 341	6,43
93 Piráti	9	1,98	4	0,91	7	1,08	0	0,00	1	1,33	1	1,33	1	1,11	23	1,21	1 042	1,74	3 449	1,79
PLATNÉ HLASY	453		436		647		110		75		75		90		1 886		59 871		191 917	
ZÁPISANÍ VOLEČI	1 011		929		1 239		243		161		171		200		3 954		152 447		516 534	
VYDANÉ OBÁLKY	466		448		667		112		76		76		91		1 936		63 027		199 337	
VOLEBNÍ ÚČAST	46,09		48,22		53,83		46,09		47,20		44,44		45,50		48,96		41,34		38,59	

STEJSKAL

STEJSKAL

Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí
NA TRHU OD ROKU 1992
 bezpečný prodej Vaší nemovitosti

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji prodej, pronájem nebo poptávku, konzultace zdarma.
Realitní makléř ve Vašem městě: Mgr. Jana Vítů
608 036 027, jana.vitu@century21.cz

Matrika aneb napsané zůstává

Dali jsme si schůzku s matrikářkami z hlubockého městského úřadu. Jedna právě ukončila své dlouholeté působení v této profesi, druhá nedávno absolvovala odborné školení a složila zkoušku odborné způsobilosti pro práci matrikářky. Paní Marie Peprná přes léto zaučila Zdeňku Dusilovou tajům matrikářské profese. Profese, která si vás všimne, sotva se narodíte, poté když se ženíte či vdáváte a kde vás také po letech nakonec zapíše do knihy úmrtí. Na matriku se obrátíte i v případě, že žádáte o změnu jména nebo příjmení.

Paní Zdeňka má už za sebou první náročnou letní sezónu a paní Marie takových sezón prožila přes třicet ... I když činnost matrikářek vykonávají většinou ženy, paní Peprná přebírala v roce 1981 veškerou agendu hlubocké matriky z rukou pana Ladislava Berita. Zdálo by se, že matrikářky jsou přímo ty nejpovolanější osoby v každém městě, které vám řeknou kdo, s kým, co a jak – a či svatba se právě chystá ... Ale kdepak, nedozvíte se od nich nic, neboť jsou vázány profesní mlčenlivostí. Přesto byl náš rozhovor zajímavý a milý. Hluboká má i tu výhodu, že obě tyto dámy jsou pohledné, kultivované a velmi příjemné, takže jejich přítomnost vám svatební fotky nepokazí a náladu už vůbec ne.

Vážně neprozradíte nějakou zajímavou budoucí svatbu?

Pokud se stane, že se nás občané, kamarádi nebo spolupracovníci ptají, kdy a v kolik hodin má ten či onen svatbu, opravdu musíme říct, neztejte se, nesdělujeme žádné informace, nemůžeme nic potvrdit. Žádnou přísahu neskládáme, je to v zákoně a i po skončení téhle profese jsme vázány mlčenlivostí nadále.

Stejně tak je sice částečně jako ochrana osobních dat omezeno informování ve společenské rubrice, ale je pravda, že lidé si rádi přečtou, kdo slaví kulaté jubileum nebo zlatou svatbu. A právě údaje o svatbách se berou z matrik. Pokud se dotýční brali mimo naši obec, my se o jejich jubileu nedozvíme. Blahopřání k jejich výročí však na jejich žádost rádi ve Zpravodaji zveřejníme.

Co všechno má matrika na starosti? Napadají mě samé šťastné události, narození dětí a svatby... Zrovna narození dětí jde většinou mimo hlubockou matriku. Zápis do matriky narození se provádí v místě, kde tzv. dojde k matriční události. Tedy tam, kde se dítě narodí. Na Hluboké porodnice není, a tak byly za celou dobu mé kariéry matrikářky zapsány pouze čtyři děti, které se narodily přímo v obcích patřících do našeho matričního obvodu. Kromě obce Hluboké nad Vltavou je to také obec Hosín, vzpomíná Marie Peprná.

Naše matrika jménem Města Hluboká nad Vltavou alespoň všechny nově narozené hlubocké děti pravidelně přivítá jako hlubocké občanky formou slavnostního obřadu v naší obřadní síni na zámku.

Zápis o uzavření manželství provede matrika, v jejímž správním obvodu se svatba konala. A stejné je to také s úmrtím. Pokud někdo zemře v nemocnici a nikoli doma na Hluboké, je zapsán v českobudějovické knize úmrtí a my se dozvíme o této události až později. A naopak v případě, že někdo zahyne ve správním obvodu Hluboké (např. autonehoda, náhlé úmrtí) zapíšeme ho do naší matriky, třebaže není občanem Hluboké.

Nám jako oddávající matrice jsou posílány i změny jmen a příjmení manželů u nás oddaných, soudy nás také uvědomí o rozvodech. Bylo by jistě zajímavé zjistit, kolik rozvodů postihlo páry, které jsme na Hluboké oddávali. I u nás se blížíme celostátnímu průměru 50 %. Stane se, že se rozvod odehraje do roka od svatby, takže se při dohledávání i podíváme.

Což jsou vlastně docela logická pravidla. Svatěb si na zámku docela užíváme, takže zřejmě nejfrekventovanějšími jsou zápisy v hlubocké matriční knize manželství. Ano. Určitě je zajímavé podívat se na statistický vývoj, nárůst oproti roku 1992 je opravdu znatelný. Nejvíce sňatků bylo zapsáno v roce 2000, rekordních 385 svateb. Přibývají také sňatky cizinců, zejména z Ruska a nejsou výjimkou ani Číňané, Australané.

Křivka nárůstu svateb stoupala nahoru, poté trochu poklesla, když jsme se přestěhovali ze svatební síně u nádvoří do prostor navazujících na oranžérii v dolní zahradě. Chvilí to trvalo, než si lidé na změnu zvykli.

Stále narůstá počet svateb cizinců, v kalendářním roce jich je až 80. Příčinou nárůstu svateb v atraktivním prostředí českých hradů a zámků je iniciativa cestovních svatebních agentur, nabízejících poznávací romantické pobyty.

Součástí jimi nabízeného programu je i zajištění svatebního obřadu. Takové svatební obřady probíhají nejen v letní sezóně, ale v průběhu celého roku.

Zájem je také o svatby symbolické. Jedná se o formu obřadu bez následného oficiálního právního účinku.

V obřadní síni proběhne slavnostní obřad dle přání zájemců bez přítomnosti úředníků, mnohdy v historických kostýmech. Může to být jakési potvrzení slibu manželského, oslava výročí a podobně... pro některé agentury je to velice zajímavý obchodní artikl, který výrazně rozšíří jejich nabídku a zvýší profit.

A to oddáváte cizince podle jejich zvyků nebo hezky česky po našem?

Snažíme se vždy průběh obřadu přizpůsobit přání a představám snoubenců, ale tak, aby byly současně splněny všechny požadavky dané českou legislativou. Svatební agentury zařídí snoubencům vše potřebné – zapůjčení šatů, kytici, kadeřníka, fotografa, pronájem limuzíny atd. Co se týče počtu svatebních hostů, nelze jednoznačně říct, že by české svatby byly velké a svatby cizinců malé. Můžeme však říci, že u cizinců není výjimečný obřad, kde jsou pouze snoubenci a svědkové.

Říkáte zahraniční svatby, dvojjazyčné tlumočené obřady... To je asi dost zodpovědnost, abyste něco nepopletly. Co se může matrikářce ve výkonu funkce přihodit špatného? Oženit bigamistu?

Přepíšete se v datech narození, přehodíte písmenko, háček, čárku a už je z toho jiné jméno, spleťte rodné číslo, různé přesmyčky slabik – provozní slepota někdy dokáže pozlobit. Napišete si podklady na počítači, třikrát přečtete, zkontrolujete všechny údaje, vytisknete, znovu zkontrolujete a odešlete. A přesto se snoubenci ozvou, že našli nesrovnalost a požádají o opravu chyby v uvedených údajích. Stane se, jsme jen lidi. Jsou-li snoubenci cizinci, musí předložit všechny požadované doklady společně s úředním překladem do češtiny a příslušně ověřené dle mezinárodních smluv a dohod.

Musí předložit pas, oprávnění k pobytu a vysvědčení o právní způsobilosti k uzavření manželství. Kontrolujeme, zda doklady odpovídají požadavkům našich zákonů. V odůvodněných případech je možné předložení některého dokladu prominout.

Složitější či nejasné věci konzultujeme s matrikářkami magistrátu v Českých Budějovicích nebo městské části Prahy 1, jsou tam vždy vstřícní a ochotní nám pomoci.

Kdyby se matrikářce přece jen podařilo udělat chybu v zápisu... Co pak?

Musí se provést oprava v matriční knize, a znovu poslat změnu na vědomí úřední cestou všem dotčeným úřadům.

Také se stane, že dohledáme chybu hodně daleko v minulosti. Přišli žadatelé o důchod a měli chybu už na rodném listě. Úřednice v priznaném důchodu opsala údaj správně, ale paní si musela na úřadě, kde jí kdysi napsali chybu do rodného listu, zažádat o jeho opravu. My ze své vůle nemůžeme opravovat – byť evidentně chybný – zápis v dokumentech. Všechny opravy musí být provedeny dle doloženého dokumentu se správnými údaji.

Když člověk vyhoří nebo mu dům zničí povodeň a přijde o veškeré dokumenty, musí oslovit matriku místa narození a matriku, kde se vdával nebo ženil a požádat o vystavení duplikátů matričních dokladů. Všechno se dá dohledat. I v současné době je vše psáno ručně dokumentním inkoustem do matričních knih, které jsou v archivu městského úřadu uchovávány – 100 let kniha narození a 75 let kniha manželství a úmrtí.

V archivu městského úřadu máme uloženy ještě matriční knihy vedené církvemi, do kterých se zapisovalo před rokem 1950 – takže vypíšeme duplikát také lidem, kteří se narodili třeba začátkem minulého století. Matrika však není jen narození, sňatek, úmrtí, ale třeba i změna jména nebo

příjmení. Chcete-li změnu, podáte si žádost, kde uvedete důvod. Matriční úřad žádost posoudí a v souladu s ustanovením zákona žádosti vyhová.

V zákoně o matrikách a jménu a příjmení jsou uvedena jména, která nelze použít, např. zdobnělá, hanlivá, muž nemůže přijmout ženské jméno a podobně.

Poslyšte, ale když tak občas nahlédnu do rubriky právě narozených dětí, přijde mi to, že se někteří rodiče svým dětem tak trochu mstí. ...nebo je to vliv amerických seriálů? Je to i tím, že přibývá smíšených manželství, a tak volí rodiče často jména taková a v takovém tvaru, aby byla použitelná u nás i v cizině, bez háčků a čárek a příjmení bez přechylování. Všechna povolená jména jsou uvedena v knize *Jak se bude vaše dítě jmenovat*, kde je zásoba veškerých jmen u nás užívaných. Pokud toužíte po jménu v knize neuvedeném, musíte požádat *Ústav pro jazyk český* o posouzení, zda lze toto jméno použít.

Nám jako oddávající matrice jsou posílány i změny jmen manželů u nás oddaných, uvědomí nás o rozvodu, i o změně jména nevěsty, pokud se vrátí ke svému dívčímu jménu či si ho jinak změní.

Větší objem vaší práce je asi úředničina...

To je pravda. Hezčí část týdne je ta, kdy vezmeme lejstra do náruče a jdeme oddávat. Čtyři dny papírujeme, pátek a sobota jsou obřady.

Abyste ale nevyznělo, že kromě svateb nemáme co dělat. Na odboru matriky je opravdu velké množství administrativní práce, náročné na přesnost a správnost.

I novopečená matrikářka má za sebou už dost svatebních obřadů, určitě první stovku. Měla sice výhodu, že nastupovala v květnu, kdy bývá z důvodu pověřivosti svateb méně, ale pak se rychle zapracovala v následujících měsících, červnu, červenci a srpnu, kdy jich zase naopak bývá nejvíce. Takže zažila největší nápor a viděla aspoň z první ruky, jaké komplikace mohou nastat.

Z čeho jste měla největší obavu? Největší obavu mám z toho, abych neudělala chybu, a tu budu mít asi pořád. Také se musím naučit matričnímu »krasopisu«, aby mé zápisy byly k přečtení i za těch 100 let.

Největší svatba?

Určitě víckrát už tu bylo přes sto lidí. To se pak otvírají dveře do předsálí. Když se vdávala zpěvačka Iveta Bartošová na nádvoří zámku, já u toho nebyla, říká Marie Peprná, protože to byla svatba navíc a my jsme paralelně s ní měli svatby v naší obřadní síni zámku. Jsou svatby, že přijdou jenom snoubenci a svědkové. Ted' jsme v létě zažily takovou kuriózní svatbu. Přítel s přítelkyní přijeli na týdenní dovolenou na jih Čech, v úterý je napadlo, že by se mohli u nás vzít, ve středu si rezervovali termín na pátek, ve čtvrtek přinesli dokumenty, vzali si kontakt na fotografa, nevěsta se zeptala, kde by si v Budějovicích mohla koupit šaty – a v pátek souhlasně prohlásili ANO. Domů se vrátili jako manželé.

Zázitků máme dost, plačícím maminkám nabídneme kapesníčky, udělá-li se někomu nevoľno, podáme židli a postaráme se.

Nezískaly jste z těch svateb pocit, že je to houska na krámě? Zevšedněly, dokážou vás ještě dojmout? Samozřejmě cizí svatbu berete jako svou práci, je tam ta velká zodpovědnost, aby vše proběhlo, jak má. Ale každá

svatba je jiná a i svatebčané jsou jiní, musíte být ve střehu a profesionální – ale jsou svatebčané, ze kterých na vás přechází příjemná energie a z jiných zase nervozita a nepokoj, pocítíte to velice intenzivně.

U svatby je přítomen oddávající a matrikářka, ti jsou tam tzv. ze zákona. U nás je dále přítomna ceremoniářka a varhaník. Dlouhá léta hrával na varhany pan Chvátal, dnes hudební doprovod obstarávají pan Piša nebo pan Zaplatílek. Na přání svatebčanů je možná i jiná alternativa – vlastní hudebníci nebo reprodukováná hudba z CD. Oddávajícími jsou dle zákona starosta a místostarosta. Dalšími oddávajícími jsou pověřeni členové městského zastupitelstva. Střídají se podle svých možností.

Na žádost snoubenců se může svatební obřad konat na jiném vhodném místě mimo obřadní síň např. na nádvoří hotelu Štekl, v areálu AMU u Poněšic, ve vzduchu v koši balónu, na lodi na Vltavě, v adrenalinovém centru a podobně. V protokolu o uzavření manželství je takové místo přesně zapsáno – musí to vždy být v katastru správního obvodu matričního úřadu. Chtějí-li snoubenci církevní sňatek, požádají na matrice o vydání *Osvědčení o splnění podmínek pro uzavření manželství*, které pak předloží farnosti, u které bude obřad probíhat.

Paní Peprná, a jaké to je, odejít z toho kolotoče po tolika letech? Nebýváte na konci týdne nervózní, že svatby čekají?

Zatím to nepocítuji, splývalo mi to trochu s dovolenou, a kupodivu se nenudím. Samozřejmě, že si vzpomenu, ale že by se mi stýskalo, to ne. Spíš jsem si tak trochu oddychla. Možná to už i Zdeňka může potvrdit...

Ano, teď když jsem zůstala sama, už to chápu, *přítakává nová matrikářka*. Je to velká odpovědnost. Za matrikářku sice může zaskočit kolegyně z úřadu, která má také zkoušky. Nikdo není nenahraditelný, ale je to náhrada jenom při obřadech – úřednickou práci musím odvést.

V kanceláři matriky je to náročné. Lidé se tam chodí přihlašovat i odhlašovat k pobytu, ověřovat listiny, chodí si pro duplikáty dokladů a nuda opravdu nehrozí...

Jak se půvabné dámy matrikářky prezentují navenek? Byl vzhled jedním z kritérií výběrového řízení? Myslím, že nikoli, i když samozřejmě o svůj vzhled musíme pečovat. I na školení jsme se učily určitý společenský kodex, matrikářka by měla být nevtíravě a vkusně oblečena, rozhodně by

neměla vyzývatým modelem upozadit třeba nevěstu. Měly bychom být decentní, klidné, a ručit za správný průběh obřadu. Je pravda, že někdy to je nápor na nervy, některá svatba se zpozdí, ještě si to svatebčané užívají v sále a fotí se, například Angličané jsou opravdu rozvláční, zvyklí postávat, líbí se jim prostředí, ve kterém se ocitli, a my musíme mít stále na paměti časový harmonogram, aby byli spokojeni všichni.

Je to profese o tolerantnosti a přívětivosti, abyste nikomu nezkazili jejich nejkrásnější den... Lidem může zkazit dobrý pocit cokoli. Je to o počasí, je to o náladě, je to hlavně o lidech...

Trochu vám práci matrikářek závidím...

Je to rozhodně hezká práce, i když to není jen to svatební pozlátko. Dobrý pocit, že po mně něco zůstalo, mám, *příznává paní Peprná*. Ještě za 20, 30, 50 let po mně někdo zápis v matrikách bude číst. Pořád jsou psané ručně, archivním inkoustem, snažila jsem se psát pomalu, aby byl zápis čitelný, aby ho i po letech někdo rozluštil.

Takže vy se můžete podívat na vámi zapsanou první svatbu...

To můžu a taky je zajímavý vývoj mého písma – od prvních roztřesených řádků – chvíli to trvá, než najdete správný styl a velikost písma, čitelnost je nejdůležitější. Opravdu musíme umět najít lidi, kteří se u nás brali třeba před 40 lety a přečíst veškerá fakta. Pokud jsou to česká jména, je to ještě dobré, něco domyslíte. Ale stávalo se mi, že i sama po sobě jsem nepřelůstala jméno, když jsem psala duplikát. Proto se každoročně předává na magistrát ČB sbírka listin protokolů o uzavřených

manželstvích za uplynulý rok, kdyby u nás došlo ke zničení archivu, tzv. druhopis matriky. I tam tedy je možné zavolat, pokud si někdy něčím v zápisech v našich matrikách nejsem jistá.

Co by tedy zachraňovala matrikářka při požáru?

Matriční knihy. I když je všechno i v počítači, nevím, nevím, technika jde dopředu, jestli to někdo za 200 let přečte z dnešních počítačových programů? Ruční písmo v knihách je vyzkoušeno, za nic jiného se nezaručíme.

Tak co myslíte? Nehodilo by se vám pěkné datum například 12. 12. 2012 ke svatbě na zámku Hluboká?

Foto: Jan Pirgl

5. Bavorovické bezinkobraní

V pátek 27. září jsme se opět sešli na Bezinkobraní – byli jsme až překvapeni, že se jedná už o 5. ročník. Sešlo se nás 15 již známých tváří z minulých ročníků. K ochutnání byl jak bezinkový likér, víno, vdolečky s bezinkovou marmeládou, tak také chuťovky (nikoliv s bezinkami, ale s česnekem). Každý zúčastněný obdržel hodnotící tabulku a mohli jsme začít (jak už se nám stává – opět o něco později). Nejprve jsme okusili vdolečky a víno a pak už následovaly likéry. Všechny vzorky byly očíslovány, postupně jsme nalévali do sklenek a zapisovali bodíky. Po ochutnání všech vzorků jsme vybrali hodnotící listky a body vysčítali. Co mlsný jazyček, to jiná chuť – některé vzorky měly nakonec stejný počet bodů. Všichni výrobci se snažili z opomíjených bezinek vykouzlit co nejchutnější produkt a upozornit tak na jejich prospěšnost – vždyť mnozí si myslí, že bezinky jsou pouze pro ptáčky, aby po sobě mohli zanechávat nepřehlédnutelná znamení na našich autech, schodech, prádle apod. Ale bezinky – a nejenom bezinky, ale i květ bezu černého, jeho výhonky i listy mají všestranné účinky – jak v léčitelství, tak i v kosmetice a jak jsme se přesvědčili – i v kuchyni.

A tak, bez ohledu na výsledky, všichni zpracovatelé obdrželi pochvalný dekret s povolením pokračovat ve výrobě bezinkových pochoutek a doufáme, že se řady příznivců bezinek rozšíří a příští rok se nás sejde větší počet.

Zakončíme starým příslovím: »Před heřmánkem smekni, před bezem klekni!«

SDH Bavorovice

Rekonstrukce zázemí – Tělovýchovná jednota Hluboká/Vlt.

Tělovýchovná jednota Hluboká nad Vltavou získala v letošním roce, v rámci Grantového programu Jihočeského kraje »Rekonstrukce stávajících sportovišť«, prostředky na rekonstrukci zázemí svého volejbalového oddílu. Zrealizovaným záměrem projektu bylo pořízení nové šatní buňky, čímž bylo dosaženo toho, že stav nového zázemí odpovídá aktuálním technickým, bezpečnostním a hygienickým předpisům pro provozování výkonnostního a rekreačního sportu dospělých i dětí.

Celkové náklady projektu: 62 500 Kč, Grant JČK: 50 000 Kč, Vlastní podíl TJ Hluboká n.Vlt.: 12 500 Kč

O dotaci z MAS usiluje 18 projektů

V rámci sedmé výzvy Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko požaduje dotaci celkem 18 projektů. Rozdělují se více než čtyři a půl milionů korun, žadatelé požadují celkem 12,4 milionů. O dotaci usiluje poprvé i pět zemědělců, jejichž projekty se týkají nákupu nejrůznějších zemědělských strojů.

Tři projekty se nacházejí i v samotném městě Hluboká nad Vltavou. Město Hluboká nad Vltavou žádá o dotaci ve výši 960 000 korun na obnovu místní komunikace Líšnice – Radonice. Dalším projektem na území města je projekt občanského sdružení Hluboká nad Vltavou, které žádá na zpracování studie využití sýpky Hluboká nad Vltavou. A mezi hlubockými žadateli je i zemědělec, který usiluje o dotaci na mobilní naháňku na skot v hospodářském dvoře Němčice. V těchto dnech probíhá hodnocení přijatelnosti projektů. Ke konečnému schválení projektu dojde na začátku příštího roku.

Seznam všech předložených žádostí v rámci 7. výzvy MAS Hlubocko – Lišovsko.

Název žadatele	Název projektu	Místo realizace	Rozpočet projektu	Fiche*
Římskokatolická farnost Rudolfov	Rekonstrukce interiéru kostela sv. Víta v Rudolfově 2. etapa	Rudolfov	664 216,00 Kč	3
Obec Borek	Výměna obrubníků a povrchu chodníků v ulici Žižkova, Borek	Borek	525 434,00 Kč	2
Obec Hlincova Hora	Obnova návesní kaple sv. Jana Nepomuckého	v obci Hlincova Hora	367 686,00 Kč	3
Jan Šťoviček	Mobilní naháňka na skot - hospodářský Dvůr Němčice	Hluboká nad Vltavou	599 940,00 Kč	4
Město Hluboká nad Vltavou	Obnova místní komunikace Líšnice - Radonice	Hluboká nad Vltavou	960 000,00 Kč	2
Obec Libnič	Pasportizace komunikací a značení v obci Libnič	Libnič	126 411,00 Kč	2
Ing. Iva Chmelová	Pořízení obrabeče píce	Lišov	120 000,00 Kč	4
Obec Hrdějovice	Úprava okolí kaple Panny Marie Těšínské Hrdějovice - Těšín	Hrdějovice	313 222,00 Kč	3
Obec Zvíkov	Obnova návesní kaple sv. Jana Nepomuckého ve Zvíkově u Lišova - II. etapa	Zvíkov	628 015,00 Kč	3
Obec Štěpánovice	Rekonstr. kanalizace v ulici Polní a ve středu obce mezi prodejnou a "kovárnou" Štěpánovice		743 160 Kč	2
František Sedlák	Pořízení traktoru s čelním nakladačem o výkonu 90-120 Hp	Lišov	1 440 000,00 Kč	4
Obec Libín	Chodník Spolí	Libín	920 398,00 Kč	2
Obec Úsilné	Naučné stezky v okolí Úsilného a Rudolfova, Úsilné, Hůry, Adamov, Rudolfov, Jívno, Hlincova Hora		703 040,00 Kč	1
Obec Adamov	Adamov – zpevněné plochy pro nádoby na tříděný odpad	Adamov, Hůry	248 703,00 Kč	2
Jan Hevrdejs	Pořízení nového obrabeče píce	Lišov	135 000,00 Kč	4
Hluboká nad Vltavou o.s.	Zpracování studie využití sýpky Hluboká/Vlt.	Hluboká nad Vltavou	200 000,00 Kč	3
Zemědělské obchodní družstvo Kolný	Předchladič mléka – dojírna Kolný	Lišov	240 000,00 Kč	4
Město Lišov	Obnova zdiva Schwarzenberského špitálu – II. etapa	Lišov	3 513 839,00 Kč	3

Projekty na Hlubocko – Lišovsku dostanou čtyři a půl milionu korun

Celkem 4,65 milionů korun rozdělí Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko mezi projekty realizované na svém území.

Dne 17. října schválila správní rada 15 projektů, které usilovaly o dotaci v rámci 7. výzvy Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko.

»O dotaci se ucházelo 18 projektů, z toho 15 projektů jsme schválili k financování. Celkem mezi tyto projekty rozdělíme 4 655 346 korun,« uvedl Lukáš Tryml, ředitel Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko. Projekty bylo možné předkládat do čtyř základních oblastí, tzv. fichí – podpora cestovního ruchu, obnova a rozvoj vesnic, ochrana a rozvoj kulturního dědictví venkova a podpora zemědělství. Poslední jmenovaná fiche byla novinkou. »Dosud jsme zemědělce nepodporovali, ale jsme rádi, že jsme tuto novou fichi vyhlásili, zájem o ni byl po obnově a rozvoji vesnic největší. O dotaci zde usilovalo pět projektů, všech pět jsme schválili k financování,« dodal Lukáš Tryml.

Mezi projekty, které uspěly s žádostí o dotaci, jsou akce zaměřené na vybudování naučné stezky v okolí Úsilného a Rudolfova, výměnu obrubníků a povrchu chodníků v Žižkově ulici na Borku, obnovu místní komunikace Líšnice – Radonice v Hluboké nad Vltavou, pasportizaci komunikací a značení v obci Libnič, rekonstrukci kanalizace v ulici Polní a ve středu obce Štěpánovice mezi prodejnou a »kovárnou«, druhou etapu obnovy návesní kaple sv. Jana Nepomuckého ve Zvíkově u Lišova, druhou etapu obnovy zdiva Schwarzenberského špitálu, vybudování nového chodníku ve Spolí u Libína a mnoho dalších.

Podpořené projekty v rámci 7. výzvy MAS Hlubocko – Lišovsko:

Fiche 1 Podpora cestovního ruchu

Žadatel: Obec Úsilné, Naučné stezky v okolí Úsilného a Rudolfova, 465 333 Kč

Fiche 2 Obnova a rozvoj vesnic

– Obec Borek, Výměna obrubníků a povrchu chodníků v ulici Žižkova, Borek, 392 770 Kč
 – Město Hluboká nad Vltavou, Obnova místní komunikace Líšnice – Radonice, 406 073 Kč
 – Obec Libnič, Pasportizace komunikací a značení v obci Libnič, 97 808,00 Kč
 – Obec Štěpánovice, Rekonstrukce kanalizace v ulici Polní a ve středu obce mezi prodejnou a »kovárnou« 433 510 Kč
 – Obec Libín, Chodník Spolí, 578 015 Kč
 – Obec Adamov, Adamov – zpevněné plochy pro nádoby na tříděný odpad, 185 716 Kč

Fiche 3 Ochrana a rozvoj kulturního dědictví venkova:

– Obec Zvíkov, Obnova návesní kaple sv. J. Nepomuckého Zvíkov u Lišova – II. etapa, 464 576 Kč
 – Hluboká nad Vltavou o.s., Zpracování studie využití sýpky Hluboká nad Vltavou, 180 000,00 Kč
 – Město Lišov, Obnova zdiva Schwarzenberského špitálu – II. etapa, 598 565,00 Kč

Fiche 4 Podpora zemědělství:

– Jan Šťoviček, Mobilní naháňka na skot – hospodářský Dvůr Němčice, 199 980 Kč
 – Ing. Iva Chmelová, Pořízení obrabeče píce, 48 000 Kč
 – František Sedlák, Pořízení traktoru s čelním nakladačem o výkonu 90-120 Hp, 480 000 Kč
 – Jan Hevrdejs, Pořízení nového obrabeče píce, 45 000 Kč
 – Zemědělské obchodní družstvo Kolný, Předchladič mléka – dojírna Kolný, 80 000 Kč

U Palackých doma

V mém březnovém příspěvku jsme se blíže seznámili s velkou osobností české historie, Františkem Palackým.

Ale i politik a vědec je také jen člověkem, proto můžeme nahlédnout do jeho rodinného zázemí. Mohlo by se zdát, že Palacký, časově vytížený svojí historickou prací a funkcemi ve vlasteneckých spolcích, nemá možnost společenského vyžití. Opak je pravdou. Náš šarmantní historik byl často zván do pražských měšťanských i panských salonů (nezapomeňme, že mohl konverzovat v jedenácti jazycích!), kde měl řadu obdivovatelek. On s ženitbou nespíchal.

Až v létě roku 1825 sedmadvacetiletý Palacký byl poprvé pozván do domu bohatého pražského advokáta Jana Měchury. V jeho salonu se scházeli

politici, vědci, šlechtici, kteří byli v popředí tehdejšího veřejného života v Praze.

Zde František poprvé poznal dvě dcery svého hostitele, a jedné z nich, Antonii, se začal dvorit, ale neuspěl. Obrátil tedy svůj zájem na její sestru, křehkou Terezii. Oba v sobě našli zalíbení, avšak trvalo téměř dva roky, než souhlasila s Palackého nabídkou sňatku. Byla za tím nechuť jejího otce, doktora a velkostatkáře Měchury, přijmout do rodiny »pana nikoho«, sice mladého a již uznávaného vědce, ale zcela nemajetného archiváře. Potom na Měchuru ale zapůsobily přímlyvy jeho přátel, vlivných šlechticů. Konečně, po otcově souhlasu, se Terezie v roce 1827 za Palackého provdala.

Sňatek ale znamenal značné odcizení mezi Františkem a jeho blízkými přáteli. Vyčítali mu jeho náhlé zbohatnutí a rodinné prostředí, kde se mluvilo jen německy, což ale tehdy i ve vlasteneckých rodinách nebylo nic výjimečného. Také Palackého manželka uměla jen málo česky. Horší bylo, že záležitosti mladých manželů autoritativně rozhodoval tchán Měchura, kterému musel Palacký, pro klid domácnosti, činit řadu ústupků.

Nejhůře nesl novomanžel – učenec – častá odloučení od manželky Terezie, která s ním po svatbě zůstávala u Měchurů, kde měli vlastní byt. Působilo zde chatrné zdraví Terezie a její lázeňské pobyty, nucené letní bydlení s otcem na jejich venkovském zámku, které mělo v důsledku odloučení manželů.

Palacký při své vědecké práci byl nucen žít osaměle v pražském domě. Ve svých dopisech manželce si často stěžoval: ...»zvykám si na svůj jednotvárný život poustevníka tak, že budu muset chodit sám jíst do hostinců.« Po čase píše opět své Terezii: »Je nespravedlivé, že jsme tak často od sebe oddělováni (zde narážel na sobecké jednání tchána Měchury), příště tomu zabráním!«

Revoluční události v roce 1848 vyvolaly politické rozpory mezi reformním Palackým a Měchurou, hájícím rakouskou reakci. Kvůli tomu často v rodině vládla dusivá atmosféra mlčení. Manželům Palackým se narodily dvě děti, syn Jan (v dospělosti se stal zakladatelem prvního geografického institutu u nás). Dcera Marie se později provdala za předního českého politika Františka Ladislava Riegro.

V Měchurově salonu se také koncertovalo, Terezie hrála na harfu, František byl dobrým klavíristou. Jednou mladá dívka u Palackých sedla ke klavíru a hrála jednu z Beethovenových sonát. Palacký chvíli nervózně poslouchal, potom přisedl a sonátu perfektně zahrál, s poučením hudebnici: »Takhle ji máš hrát!« Velkou starost

měl pracovitý František o zdraví své, často nemocné, manželky. Po smrti svého tchána v roce 1852, přinesl konec padesátých let její závěr života. Terezie s manželem ještě odcestovala na zimu do teplé italské Nizzy, ale to jí od nemoci neulehčilo. (Měla trvalou srdeční slabost.) Po půl roce se manželé vraceli domů, ale Terezie do Prahy již nedojela – skonala 11. srpna 1860 na zastávce vlaku v Děčíně – Podmoklech.

Ovdovělý Palacký byl laskavě přijat do rodiny své dcery Marie, provdané Riegrové. Vykonal ještě mnoho vlastenecké, vědecké i politické práce, zde dopsal své pětisvazkové dílo Dějiny národu českého v Čechách a na Moravě. Nedlouho po jeho skončení, v květnu 1876 František Palacký, českými vlastenci zvaný »Otec národa,« zemřel. Na jeho poslední cestě jej doprovodily tisícové zástupy zarmoucených ctitelů a obdivovatelů.

Jeho památka a dílo zůstává s námi dodnes.

František Kvapil

Město Hluboká nad Vltavou zveřejňuje záměr na PŘENECHÁNÍ BYTU DO NÁJMU na dobu neurčitou

Adresa bytu: nám. Čsl. armády č.p. 34, Hluboká nad Vltavou, byt č. 11, 1. podlaží. Kategorie: I., přímotopy. Velikost: 3+1, 113,88 m² započtená podlahová plocha bytu, 3 pokoje, kuchyně, předsiň, chodba, WC, koupelna, spíž, sklep. Lhůta pro podání nabídek : do 12. listopadu 2012 do 15,00 hod. **Podmínkou je složit na účet města příspěvek na rozvoj města ve výši minimálně: 398 000 Kč**

O byt se mohou ucházet občané města Hluboká nad Vltavou, kteří předloží ve stanoveném termínu svoji písemnou nabídku. Město si vymezuje právo tento záměr zrušit, případně prodloužit termín k podání nabídek.

V nabídce uveďte: Jméno a příjmení žadatele, rodné číslo (datum narození), současný trvalý pobyt, jména a příjmení osob, které se do bytu nastěhují a jejich vztah k žadateli, kontaktní údaje, výši nabídky příspěvku na rozvoj města a datum jeho zaplacení, datum možného nastěhování.

Nabídku adresujte na Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou, **obálku označte nápisem: BYT NÁM.ČSLA č.p. 34 – NEOTVÍRAT.** O přidělení bytu rozhodne rada města Hluboká nad Vltavou. S vybraným uchazečem bude sepsána smlouva o splacení příspěvku na rozvoj města a o budoucím uzavření nájemní smlouvy po provedení opravy bytu. Nájemné bude stanoveno jako smluvní ve výši tzv. „regulovaného nájemného“.

Prohlídka bytu je možná po dohodě s Podnikem místního hospodářství Hluboká nad Vltavou (PMH) – tel. č. 387966174 – p. Haladová.

Den otevřených dveří

■ V sobotu 1. 12. 2012 proběhne na SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou **den otevřených dveří.**

Zájemci dostanou informace o studijních i učebních oborech – Informační technologie, Mechanik elektrotechnik, Elektrikář, Elektrikář – silnoproud, Elektromechanik pro zařízení a přístroje a zároveň mají možnost prohlédnout si celý areál školy.

Zájemci o studium a jejich rodiče si postupně projdou dílny určené pro odborný výcvik, silnoproudé i slaboproudé laboratoře i učebny výpočetní techniky, kde si zájemci budou moci sami vyzkoušet jednoduché úlohy. V prostorách školy si bude možné prohlédnout a vyzkoušet elektromobil, elektrická kola a skútry, které na tento den ochotně zapůjčí společnost ČEZ. Zveme všechny zájemce.

Bezplatná inzerce

BLUEBERRY SHOP!! NOVINKY NA LISTOPAD!!

zimní chlapecký a dívčí komplety (bunda+kalhoty na kšandy, různé barvy a velikosti) zimní bundy až do 14 let, zateplené kalhoty, punčocháče, termo ponožky, rukavice, dlouhá pyžama. Doplňky Disney, Barbie, Cars, CHuggington, Hello Kitty, Toy story.

Bonbónek k výročí AJG

AJG odhalila veřejnosti příjemné a hodně velké překvapení: Na příští letní sezónu chystá do Zámecké jízdárny v Hluboké nad Vltavou výstavu americké pop-artové ikony Andyho Warhola, světového malíře a grafika s československými kořeny. Velká retrospektivní výstava k nedožitým pětadesátinám autora se bude jmenovat »Andy Warhol – Zlatá šedesátá«. Což je nejenom odkaz k rokům, na které se v naší retro době tak rádo a krásně nostalgicky vzpomíná – pikantní na tom je, že příští rok AJG právě oslaví šedesát let své existence...

Andy Warhol jistě zapůsobí jako velké lákadlo, a jeho výstava zřejmě přiláká jak místní, tak zahraniční návštěvníky. Zajímavá osobnost, o které ví celý svět – ale také osobnost, kterou si my (bývalí) Čechoslováci stále tak trochu přivlastňujeme... A to i přesto, že prý kdysi Andy sám řekl, že ... *komunisti by pop – art nedovolili*... a tak zřejmě nelitoval, že jeho rodiče z Evropy vycestovali. Ve své době rozpoutal Andy Warhol uměleckou revoluci a stal se nejznámějším představitelem pop-artu. Naštěstí za velkou louží v New Yorku mohl realizovat své sny a my si alespoň některé budeme moci za pár měsíců osobně prohlédnout. Součástí výstavy bude i malá Warholova Factory, kde si návštěvníci sami potisknou trička warholovskými motivy.

A ještě něco: můžete se zúčastnit výběru loga pro připravovanou výstavu. Hlasovat můžete na webu www.warhol2013.cz a kliknout je možné na jeden ze tří návrhů – až do půlnočního přípitku 31. prosince tohoto roku.

Foto zleva: Autor celého projektu Daniel Hovorka, ředitel AJG Mgr. Aleš Seifert a kurátor výstavy Miroslav Houška

Andy Warhol

Andrew Warhola se narodil v americkém Pittsburghu rusínským přistěhovalcům, kteří původem pocházeli z Rakousko-Uherské vesničky Miková (dnes součást severovýchodního Slovenska). Přesné datum jeho narození není zcela jasné. V pramenech lze najít několik údajů, které odkazují na léta 1928–1931. Warhol koneckonců sám tvrdil, že jeho rodný list z roku 1930 je pouhý padělek. Nejčastěji se jako datum jeho narození uvádí právě 6. srpen 1928.

Warholovy umělecké sklony se projevy již brzy. Andy studoval obor komerční designová tvorba na Carnegieho technologickém institutu (Carnegie Institute of Technology) v Pittsburghu, kde se setkal s takovými osobnostmi, jako byl například Philip Pearlstein, známý americký malíř expresivních aktů. Ukončením studia získal titul bakalář výtvarného umění (Bachelor of Fine Arts). Po absolutoriu se v roce 1949 přestěhoval do New Yorku a začal zde úspěšnou kariéru ilustrátora časopisů a designera reklamních materiálů.

Během 60. let se Warhol vypracoval – z tvůrce inzerátů se stal jedním z nejproslulejších amerických umělců své doby. Se svými spolupracovníky Warhol definoval základní pojmy této dekády. Začal malovat známé americké produkty, jako např. plechovky Campbellovy polévky od společnosti Campbell Soup Company. Také se věnoval tvorbě portrétů takových známých osobností, jakými byli například Marilyn Monroe, Elvis Presley, Muhammad Ali, Troy Donahue nebo Elizabeth Taylor.

V této době Warhol založil umělecké studio »The Factory« (Továrna), v němž se obklopil širokou škálou umělců, spisovatelů, hudebníků a undergroundových celebrit. V srpnu 1962 začal Warhol s masovou

produkci sítotisků. Snažil se tak vytvářet umění nejen z masových výrobků, ale i v masovém měřítku. Metoda pryžového razítka mu najednou začala připadat »příliš domácká«. Prohlásil: »Jsem neobyčejně pasivní. Beru věci tak, jak jsou. Pouze se dívám, pozoruji svět«. Tím, že v průběhu tvůrčího procesu minimalizoval pohled na věc, rozpoutal uměleckou revoluci – jeho práce se staly velmi rychle nejenom kontroverzní, ale i populární.

Díla, která vznikla v této době, byla spojena především s americkou pop-kulturou. Warhol zobrazoval různým způsobem dolarové bankovky, celebrity, značkové produkty a obrázky z novinových útržků. Tyto předměty jsou na plátně na první pohled rozpoznatelné a často působí na masy. Tento fakt Warhola fascinoval ze všeho nejvíce, a proto je sjednocujícím prvkem veškeré jeho tvorby 60. let.

Co o výstavě soudí AJG

Po letošní úspěšné výstavě »Andy Warhol / The Art of PoP« v bavorském Ambergu a následující inspirativní výstavě v Metropolitním muzeu umění v New Yorku »Regarding Warhol: Sixty Artists, Fifty Years« se AJG rozhodla pro příští rok připravit všem obyvatelům a návštěvníkům Jihočeského kraje umělecký zážitek spojený se jménem Andyho Warhola, světového malíře a grafika s československými kořeny, v podobě velké retrospektivní výstavy k nedožitým pětadesátinám autora.

Výstava bude tvořena v minimálním rozsahu devadesáti velkoformátových originálních sériografií, ze zápůjček od soukromých sběratelů a je nanejvýš pravděpodobné, že bude doplněna zajímavým konvolutem exponátů z *Muzea moderního umění Andyho Warhola* v Medzilaborcích. Výstava proběhne v hlavním expozičním sále AJG, kterým je Zámecká jízdárna v Hluboké nad Vltavou. Záměrně je zvolena i doba trvání výstavy, která koresponduje s hlavní turistickou sezónou roku 2013. Tedy od 1. července do 25. srpna 2013 s možným prodloužením do 25. září 2013.

Druhým záměrem je vedle představení nesporné umělecké kvality, zacílit výstavu i směrem k nejširší veřejnosti, jako mimořádný projekt na podporu domácího cestovního ruchu.

✧ ŠKOLA ✧

Žáci tříd 6. A a 6. B Základní školy Hluboká nad Vltavou jeli ve dnech 10. – 13. září 2012 na cyklokurz do Nové Pece na Šumavu. Co podnikli a jak se jim tam líbilo? O tom už vypráví vlastní příspěvky žáků.

Cyklokurz 2012

Dne 10. září 2012 jsme se vypravili cyklobusem k chatovému táboru u Nové Pece. Po příjezdu jsme se ubytovali a poté už jsme jeli na naši první vyjížďku. Dojeli jsme k menšímu penzionu, tam jsme se občerstvili a potom jsme pokračovali dalších 15 km k našemu táboru.

Při sjezdu jednoho kopce se spolužák pádem zranil a zvrkl si nohu. Druhý den bylo hezké počasí, tak šlo vše podle plánu. Dopoledne jsme si udělali krátký okruh po okolí a odpoledne jsme šlapali okolo Schwarzenberského kanálu do kopců Šumavy.

Poslední den nám neprálo počasí, proto jsme se vypravili vlakem do Horní Planě. Prohlédli jsme si město a nakoupili suvenýry. Odpoledne byl takový liják, že jsme museli zůstat v chatkách a čekat na večeri.

V den odjezdu jsme se sbalili a jeli zpět na Hlubokou.

Kurz se vydařil a všem se nám moc líbil.

Linda Homporová 6.A

Cyklokurz 2012

Brzy ráno jsme se sešli před školou. Položili jsme si tašky na zem a čekali jsme na autobus. Autobus přijel před školu s velkým přívěsem, do kterého jsme postupně začali nakládat kola. Poté jsme se rozloučili s rodiči, nasedli jsme do autobusu a vydali se na dlouhou cestu. Když jsme přijeli na místo, byli jsme všichni velice zvědaví a hned jsme běželi obhlédnout chatky. Vybílili jsme si věci a povídali jsme si. Asi po hodině jsme vyrazili na krátkou vyjížďku, při které se zranil jeden žák, takže musel jet domů. Zastavili jsme se v občerstvení, napili jsme se a pak jsme se vraceli zpátky do chatek. Tam už na nás čekala výborná večeře, po které jsme se všichni zavrtali do postele a spokojeně usnuli. Druhý den jsme měli chutnou

a vydatnou snídaní, kterou jsme dobyli svou energií. Po snídani jsme se oblékli a jeli jsme na první velký výlet, který mne velmi vysílil. To už ale na táboře voněl výborný oběd. Potom jsme měli asi dvě hodiny volno. Po odpoledním klidu jsme se vydali na Jelení vrch. Při cestě jsem spadla z kola a udělala si něco s rukou. Když jsme přijeli, měli jsme výborné rizoto. Najednou začaly padat na zem kapky vody a po chvíli se i blýskalo.

Ráno bylo mokré, takže jsme jeli na výlet vlakem. Když jsme se vrátili, byli jsme promočeni. Museli jsme se jít převléknout.

K poslední večeři jsme měli svíčkovou s knedlíkem. Po večeři každá chatka předvedla scénky, které jsme tři dny nacvičovali.

Poslední den jsme si po snídani sbalili. Po obědě přijel autobus, naložili jsme kola a všechny naše věci a jeli zpět na Hlubokou. Tam už na nás čekali rodiče, s kterými jsme se přivítali. Rodiče se usmívali, když se dozvěděli, že se nám na cyklokurzu líbilo a že nám dobře chutnalo.

Gina Maria Guffanti, 6. A

Cyklokurz 6.A/B

Na začátku školního roku jsme jeli na cyklokurz na Šumavu. Bydleli jsme v prostorných chatkách nedaleko vesnice Nová Pec. Tábor byl čistý a výborně tam vařili. Na cyklokurzu jsme jezdili na různé výlety, např. podél Schwarzenberského plavebního kanálu na Jelení vrch (Schwarzenberský plavební kanál měří 44 km). Také nám i přšelo. Kvůli špatnému počasí jsme šli na nádraží do Nové Pece, která byla jen několik kilometrů od našich chatek. Vlakem jsme jeli až do Horní Plané, kde jsme si prohlédli město a měli asi hodinový rozchod na náměstí.

Moc se nám tam líbilo a určitě budeme na cyklokurz dlouho vzpomínat.

Aděla Bělohlová, 6. A, Marie Chrastilová, 6.A

Mladí hasiči na Lipně

S koncem prázdnin se sešli mladí hasiči z Hluboké, aby zahájili přípravu na celoroční hru Plamen. Náš sbor podpořil jejich zájem o hasičskou práci a po dvou letech jim opět umožnil jet na soustředění na Lipno.

Kolektiv mladých se částečně změnil a zdá se, že noví žáci mají chuť pracovat a získat pro Hlubokou nějaké úspěchy na soutěžích. Nový vedoucí kolektivu Míra Machovec to s nimi umí a vydatně mu pomáhají instruktoři Jarda Uroň, Kryštof Kolodziej a Martin Calta.

Na Lipno jely děti v úterý 28.8.2012 vlakem z Č. Budějovic do Černé. Chata hasičů z Krumlova nás přivítala ve zlepšeném stavu a trávník před ní byl super. Po ubytování seznámili vedoucí děti s programem soustředění a ze zařízení chaty. Svačina se nechystala, děti dojížděly zásoby z domova. Samozřejmě je zaujalo vodní šlapadlo u břehu. Na žádaný večerní oheň si musely obstarat a přitáhnout dříví z lesa. Před večeří i po se bavily hrou na schovávanou. Ve 21.30 už byl na chatě klid.

Ve středu ráno se vstávalo před osmou hodinou a následovala snídaně. I tento den svítilo slunce a bylo krásně. Než oschla tráva, učili se všichni vázat uzle v chatě. Starší znají už pět uzlů a pomáhali začátečníkům.

V deset hodin začal nácvik na podzimní zahajovací soutěž hasičské obratnosti. Jednou disciplínou bude i závod požárních dvojic. Jedna dvojice hadici rozhazuje a roztahuje, připojuje na hydrantový nástavec a proudnici. Druhá dvojice ji pak odpojuje, balí a odnáší. Pátý člen dělá velitele a podává hlášení. Hodnotí se správný pohyb podle hadice, její sbalení a čas.

Oběd uvařil Petr a Drahuška Mrskošovi, všem moc chutnalo. Povolení ke krátkému vykoupaní uvítaly děti s radostí. Odpoledne pokračoval nácvik, druhá parta nacvičovala střelbu ze vzduchovky. Po svačině dostaly děti volno.

Čtvrtek byl podobný, dopoledne zdravotní a topografie. Po svačině příprava na nácvik požárního útoku. Musí se připravit hadice i vše ostatní. Přivezli jsme si i velkou kád' na vodu. Po švestkových knedlicích k obědu byla opět kupačka. Kdo nechce, do vody nemusí. S nácvikem požárního útoku vydatně pomáhal velitel sboru Zdeněk Slepíčka a člen zásahové jednotky Radek Růžička. Instruktoři nachystali večerní stezku odvahy, která se konala až po setmění. Není žádná hrůzostrašná, zvládají ji i naše slečny a není povinná.

Slunce svítlo i v pátek, který začal opět bohatou snídaní, vylepšenou napečenými dobrotami od maminek. Nácvik dalších disciplín, velitel nás

seznámil s hasičskými prostředky, co se čím hasí, co je k hašení nevhodné a nebezpečné. Poznávali jsme hasičské vybavení podle vyobrazení i podle schématických značek. Při střelbě dosahovali někteří výborných zásahů. Drahuška opět připravila výborný oběd a služba umyla nádobí.

V našem úsilí nás přijel podpořit starosta sboru Jirka Karvánek. Po odpoledním koupání opět nácvik požárního útoku. V sedmičlenném družstvu se vystřídají všechny děti.

Následoval test, co kdo umí a co se naučil. Na devíti stanovištích se hodnotily jednotlivé disciplíny. Po vyhodnocení dostali ti nejlepší malé odměny. Zábavou na večer bylo *Člověče, nezlob se*, nebo hra

Prší. Felix předvedl kouzla.

V pátek se počasí změnilo a přšelo, ven se jít nedalo. Zdokonalovala se tedy zdravotní, topografie a technika hašení. Děti ve skupinách zkoušely a předváděly naučené uzle. Po obědě déšť ustal a šlo se na ložky nebo šlapadla. V každé posádce byl jeden dospělý a plavčík Míra hlídal u břehu. Sobotou 1. 9. naše soustředění skončilo. Před obědem jsme začali balit, dopisovali kroniku a uklízeli. Před odjezdem jsme vše zhodnotili. Děti byly hodné, poslouchaly a snažily se. Žádný úraz nebyl, nikdo se nepopálil ani netopil. Do Černé se jede Ivecem.

Účastníci zájezdu – Amort Felix, Čermáková Bára, Čermák Jan, Stachová Simona, Candra Jindřich, Šimon Matěj, Ryba Patrik, Kolodziej Jožka, Růžička Radek a Marek, Slepíčka Radim. Vedoucí Machovec, instruktoři Duroň Jarda, Kolodziej Kryštof, Calta Martin. Kuchaři a řidiči Drahuška a Petr Mrskošovi. Pomocníci Slepíčka Zdeněk, Růžička Radek a Šantora Karel. První výsledky byly vidět již na třech soutěžích v září. Nejvíce se nám to povedlo ve Zlivi, dále jsme cestovali do Olešnice a Ohrazení. Budějovický okresní dvojboj je složen z různých disciplín a vždy je požární útok, který nás baví. Na říjnové zahájení hry Plamen jsme dobře připraveni.

Rádi mezi sebou přivítáme zájemce o práci v kroužku mladých hasičů. Scházíme se každý pátek v 16 hodin. *SDH Hluboká nad Vltavou*

Co nového ve školce jsme se ptali ředitelky MŠ Hluboká, Mgr. Daniely Remtové. I když má na starost všechna tři zařízení MŠ, i když starosti s umístěním co největšího počtu dětí je víc než dost, se zajištěním provozu a oprav budov také – přesto se nevzdává ani samotné práce učitelky. A že ji děti mají rády, dokázala třída »malých« dětí ve chvíli, kdy se vracely z vycházky a ředitelku viděly »úřadovat« v ředitelničce. »Ahoj Dadlo!« ozvalo se nadšeně mnoha hlásky. Zdá se, že nedůtklivá nadřízenost se tady nenosí. Jak se dál dočtete, děti si užily pěkně barevný školkový podzim a vypadá to, že učitelky to ve školce baví také.

Školní rok začal nedávno a už jsou přede dveřmi Vánoce.

Školní rok opravdu začal i pro školky, třídy jsou naplněné až po okraj, i když vedoucí odboru školství mi sdělila, že všechny třídy v Budějovicích jsou naplněny na 28 dětí. My žádali o výjimku na 26 dětí ve třídách. Při větším naplnění mi připadá, že už by se úplně ztratila výchovně vzdělávací činnost ve třídách a zůstala by snaha jen o uhlídání dětí, aby se něco nestalo. Zároveň záleží na prostorových možnostech jednotlivých tříd. Je to jenom o tom, aby mateřská škola obdržela více financí na zaměstnance od MŠMT, pokud bychom dál navyšovali počty. Podle vyhlášky o předškolním vzdělávání jedna pedagogická pracovnice zajišťuje bezpečnost 20 dětí při pobytu venku. Třída mateřské školy se naplňuje do počtu 24 dětí. Řířizovatel MŠ může povolit výjimku z počtu za předpokladu, že toto zvýšení počtu není na újmu kvalitě vzdělávací činnosti školy a jsou splněny podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví.

A jaké radosti ve školkách právě prožíváte?

Děti chodí stále dost, žádné chřipky na nás zatím nezaútočily. Trochu jsme pro letošní školní rok s pedagogickými pracovníci školek pozměnily a doplnily témata *Školního vzdělávacího programu* o prvky environmentální výchovy – vztah k přírodě a k životnímu prostředí.

Některé paní učitelky absolvovaly školení zaměřená právě k environmentální výchově pod názvem »Co se skrývá za bludným kořenem« – celoroční program ekologické výchovy v MŠ.

K tomuto tématu byly zároveň publikovány velice pěkné materiály a metodické listy, ze kterých jsme čerpali při sestavování doplňujícího vzdělávacího programu. Všechna pracoviště spolupracují s Centrem ekologické výchovy Cassiopeia v Budějovicích, se Záchranou stanicí v Třeboni a Centrem ekologické výchovy Votice. Pracovnice z těchto center navštěvují mateřské školy s velice zajímavými vzdělávacími programy, kde se děti učí, jak se chovat k přírodě, jak ji chránit a jak jí pomoci.

Přírodu ve školce připomíná i spousta krásných ozdobných dýní.

Děti je pomáhaly zasadit, zalévaly je a sklídily s provozními pracovníci podzimní úrodu, spoustu nádherných dýní a malých okrasných dýniček. Do června dozrála i jablíčka na jabloních ve školní zahradě. Dýňování proběhlo také ve Schwarzenberské školce. Zjistili jsme, že i stromy mají svůj den, tak jsme ho se stromy oslavily. Celý říjen jsme si o stromech povídali a docela jsem byla překvapená, co děti o stromech všechno vědí. Přišli na to, že na nich mají ptáčkové hnízda, schovat se pod strom můžeme, dřevem topíme a dělá se z něj nábytek. Malovali jsme stromy, modelovali stromy, vystřihovali listy a oslovili jsme i rodiče. Vymysleli jsme téma *Není strom jako strom* a rodiče se zapojili do společného tvoření. Vyrobili s dětmi doma věci, které strom připomínají a díky tomu máme krásnou výstavu s listy, kaštany, kůrou, podzimními plody a skřítky – snažili se.

A přitom se v novinách psalo, jak jsou dnešní děti málo vychované a nesamostatné. Pozorujete to také?

Je pravda, že dnešní děti (ve věku 3–4 roky) přicházejí do školek s nedostatečnými hygienickými návyky a návyky samostatně se oblékat, najíst, uklízet po sobě, poznat své věci. Na začátku každého školního roku s těmito problémy velice bojujeme. Ale všechno žádá svůj čas a trpělivost se vyplácí.

V dnešní uspěchané době se vytrácí důslednost rodičů v určitých okamžicích, stále více se projevuje tzv. volná výchova a dětem chybí určitá pravidla, která by si měly postupně uvědomovat. Každým rokem se tento problém stupňuje. Již několik let pracuji na třídě mladších dětí (3–4,5 roku) a ani začátek letošního školního roku nebyl jiný. Děti mají problém posedět chvíli u stolečku, držení lžice u jídla představuje pro některé děti velkou zátěž, odložit si nožičky a bačkorky na stoleček není překážkou.

Děti jsou celkově živější a neklidné, jako kdyby jim chyběl sedací sval. Posedět a chvíli se soustředit je pro některé děti až moc.

Ještě pamatují, že se mi také nechtělo dětem moc přikazovat, maminky asi hledají výchovu spíše přívětivou anebo naopak zase na děti zbytečně křičí. I když pravda je, že dítě bez láskyplné, ale důsledné výchovy si nepřípadá v bezpečí. Děti jsou v podstatě hodně konzervativní a režim jim dělá dobře. Samozřejmě nejde o nějakou přílišnou přísnost, ale je dobré děti postupně učit pravidlům. Bez toho pak mají děti problémy s aklimatizací jak ve školce, tak později ve škole. Je to pro ně velký rozdíl, zatímco doma za ně maminka všechno udělá, obleče i zaváže botičky, ve školce ve třídě s 26 dětmi se musí děti začít učit sebeobsluhování. Taký tady nemůže každé dítě běžet kam chce a venku na chodníku dovádět jako s maminkou. Musíme se naučit pořádku, uklízet hračky, uklidit svůj hrnek,

venku chodit ve dvojicích a už po dvou měsících vidíme i u malých dětí velké pokroky. To nás potěší, hračky dají kam patří, i pro rodiče je to překvapení.

I malé děti učíme, aby si samy vybraly svačinku, jestli chtějí malý nebo velký krajíc. Učíme se ale vybírat očima, když jsme na jídlo sáhli, tak už je to naše. Je hodně dětí, jejichž rodiče tvrdí, že tohle a tohle děti nejedí. V posledních letech jsme se všechny pracovnice shodly, že překvapivě velká část dětí odmítá nejen zeleninu, ale i ovoce. Abychom předešly výkřikům »tohle nechci a to nebudu«, mají děti možnost vzít si nebo nevzít nachystanou zeleninu nebo ovoce z tácky.

Od prvních dnů v mateřské škole se děti učí jíst pomazánky, na které nejsou z domova zvyklé. Nelze každý den zařazovat do jídelníčku dětmi oblíbené přesnídávky, jogurty »Kostíky« (reklama zřejmě působí tak, jak si výrobci přejí), rohlíky s nutellou, koláče atd. Jídelníček musí být pestrý a navíc paní vedoucí školní jídelny musí důsledně sledovat skladbu jídelníčku pro tento věk, aby děti měly dostatečně vyváženou stravu. Mléko, rybičkové pomazánky, luštěninové, tvarohové, rodiče křčí rameny a říkají: »To my doma neděláme, on vám to jíst nebude, mléko nepije, zeleninu nejí, ovoce mu nedávejte.« Ale my to zkusíme, postupně, malými krajíčky a děti za pár měsíců baští mrkvovou pomazánku, ochutnávají, koukají na ostatní a zkusí také jíst to, co »nerady«.

Kolektiv působí oběma směry. Když jedno dítě nebude pít mléko, ostatní řeknou, že ho také nechtějí, i když ho třeba mají rádi. A zase naopak. Takže s jídelníčkem trochu bojujeme, ale myslím, že je důležité, aby děti ochutnaly a naučily se jíst, co k dětské výživě patří. Jinak samozřejmě vycházíme rodičům vstříc, pokud chtějí jiný pitný režim, nedáváme slazený čaj, dostanou vodu, nebo si mohou nosit pít z domova v lahvičce s sebou, když si ho vypijí, samozřejmě doplníme. Děti pít musí, a mléko je dětská výživa, to by pít měly, dostávají ho i jako ovocné koktejly a podobně.

V kolektivu je určitě výhoda, že se dítě učí od ostatních.

Připravila jsem rodičům přehled dovedností, které by děti měly v určitém věku zvládat. Samozřejmě malé děti se ještě samostatně neoblečou, ale bylo by dobré, aby aspoň svoje bačkorky poznaly. Uvědomit si, co školka za výchovu v rodině supluje. Maminky ráno i odpoledne v šatně zakleknou a kompletně dítě oblečou, ale učitelky to stihnout nemohou. Nesamostatnost ubližuje dítěti i učitelkám. Např. jdeme do Panoramy na divadelní představení a při odchodu půl hodiny zjišťujeme a ukazujeme nad hlavou dětem bundy, čepice a rukavice, než si děti (samozřejmě ty malé) své věci poznají a nějak je rozdělíme a oblékneme. Maminky zvládnou jedno dvě děti, ale my učitelky jich máme na starost mnohem víc.

Mateřská škola proto i organizuje Dny otevřených dveří, aby rodiče měli možnost podívat se nejen na práci ve školce, ale porovnat i děti stejného věku v jejich dovednostech a především při práci v kolektivu. Myslím, že je to docela důležité. Není to jen o tom, že některé dítě je šikovné na

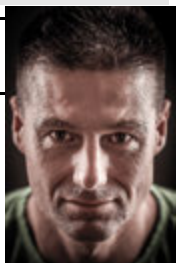

kreslení a jiné ne. Rozhodně nesoudíme, ten je lepší, tenhle horší, chválit je třeba všechny. Je to i o ochotě ke spolupráci, někdo nechce pracovat, nenutíme, zkoušíme to hrou. Proto dáme na nástěnku všechny výtvarné práce, i když třeba dítě nakreslí jen dvě čáry, ale je to pro porovnání dětí stejného věku, aby rodiče věděli, čemu by se s dítětem měli více věnovat. Byla bych nerada, aby tento náš rozhovor vypadal jako samé stěžování a nářky pedagogických pracovníků mateřské školy. Je to pouze otevřeně hodnocení prvních měsíců pobytu dětí v předškolním zařízení. Moc a moc doufáme ve spolupráci s rodiči, kteří snad někdy pochopí, že to s jejich dětmi myslíme opravdu dobře a chceme je připravit na další roky v MŠ a na vstup do ZŠ.

Myslím to v dobrém, ale je to tak: vy učitelky prostě vychováváte své okolí, i rodiče. Víte o čem mluvím, mám jednu budoucí učitelku doma. Ano, tak trochu vychováváme i rodiče, usmívá se *Dadla Remtová*. Chtěla jsem všem připomenout, že s dětmi půjdeme na zahradu, aby měly v pondělí ve školce gumovky. Jenže rodiče taky občas naše vzkazy a plakátky nečtou, nebo je zapomenou (je těch informací někdy až moc) – tak jsem nakreslila a vystřihla gumovku a pověsila s informacemi do vchodu šatny tak, aby každou přichozí maminku, tatínka nebo babičku přímo bouchla do hlavy (nebolelo to, byla papírová). Maminky se smály a žalovaly: »Pozor, některé maminky jsou menší, podbíhají to.«

Jak si vylepšit postavu s Pavlem Brožkem

Kapitolka druhá: Přidáme cvičení

Vydrželi jste s úpravou stravy? Cítíte se trochu lehčí a máte více energie? Pak tedy v dalším kroku přidejte cvičení na posílení dvou důležitých partií těla.

Cvičení na břicho a záda

Velmi důležité spojení! Neposílené, slabé břicho, totiž může způsobovat bolesti zad.

Většina populace má neposílené **břicho ve spodní části** – tady začneme posilovat jakýmkoli přednožováním nohou: v leže, zvedat boky nahoru, do stran, můžeme zkusit i cviky na hrazdě, ve visu, opět zvedání nohou.

Cvičení na střed břicha – stahování kladek v posilovně. **Horní část břicha** posílíme cviky, při kterých zvedneme nohy výš, než je tělo a děláme sedy – lehy.

Můžeme navštívit posilovnu, ale nemusíme – břicho je možné posilovat doma, venku v přírodě, kdekoli. Vyberte si některé z předložených cviků do své série cvičení na procvičení všech tří částí břišních svalů a zkuste pravidelně cvičit. Většinou se cvičí 3 série na každou část břicha, takže celkem devět sérií dohromady, každý cvik ze série by měl mít deset až 15 opakování. Tak získáte cvičení na břicho na čtvrt hodinky. Cvičte obden, nebo dvakrát do týdne, aby tělo správně reagovalo na zátěž.

Při posilování břicha je důležité současně posílit i spodek zad, aby se obě tato cvičení správně doplňovala a svaly obou těchto vzájemně se ovlivňujících částí těla silily a protahovaly se společně. Bederní část zad posílíme cviky se zajištěním nohou, s použitím šikmých laviček – říká se tomu Hyperextenze. Buď vám někdo nohy podrží, nebo se zapřete nártou třeba pod gaučem – a zvedáte trup. Lepší než

dávat ruce za hlavu je při těchto zvedáčkách zkřížit ruce na prsou. Dobré je přidat úklony do stran, nebo rotace, na posílení a protažení pasu. Ale cvičit bez činek, třeba jen s lehounkou tyčkou v rukou, aby se příliš neposilovaly svaly na bocích – docházelo by tak k rozšiřování pasu.

Cvičení zafunguje, časem nás po tréninku přestanou bolet namožené svaly, ale pokud nebudeme dodržovat i zásady stravování, které jsme si řekli v 1. lekci, výsledky nebudou moc vidět. Zkuste tedy vydržet v zásadách oddělené stravy, přemýšlením nad tím, co jíte a uměřeně cvičte. Cvičit je nejlépe na lačno, s plným břichem je to rozhodně špatně. Svaly pak nereagují. Anebo si tohle cvičení na dolní část zad a břicho můžete zařadit po jiné sportovní aktivitě vždy na závěr.

Vitamíny a doplňky stravy: Ráno po probuzení Vitamin C 500 – 1000 mg,

Po větším jídle minerály: vápník, hořčík, zinek v jedné tabletě 3 krát denně. Vitamin E 1x denně 400 iu, A vitamín 1 tobolka. B komplex forte 1x před spaním. Před cvičením je vhodný Carnitin 2g a po cvičení Sacharidový nápoj 30 – 40 procentní. Přes den je vhodné přidat proteinový nápoj 80 – 90 procentní 2–3 x denně.

Příště si připravíme pokračování pro ženy na zadeček a pro muže na ramena a paže. Pod vánoční stromeček si tak místo kulatého břicha nadělíme břicho rovné a dobrý pocit k tomu.

Tolik cenné rady Pavla Brožka.

Pokud ve své mentální lenosti toužíte po sestavě cvičení, kterou si pustíte na youtube a můžete na cvičení rovnou bezmyšlenkovitě hupsnout – svěřte se s důvěrou do rukou dívky jménem Jillian Michaels:

Její základní půlhodinové 3 lekce pro začátečníky, pokročilé a nejpokročilejší jsou plánovány na 30 dní – jako cesta ke skvělé postavě a zdravé zpocenému tričku:

Narazila jsem na její cvičení náhodou. Propadlo mu v poslední době hodně lidí a už také vím proč.

Výsledek: Všechny děti v pondělí měly gumovky – kromě těch, které byly v době předávání informace nemocné.

A tak si všechny děti užily i v mokré trávě *Den stromů* na zahradě MŠ. Víte o tom, že i stromy mají svůj den? 20. říjen. Jak se slaví takový den ve školce? Samozřejmě mezi stromy. Zahradu byla rozdělena na několik stanovišť, kde na děti čekaly zajímavé úkoly k plnění – pavoučí síť, skákání u žabiček, u veverky třídění oříšků, popletená mísa přírodnin, stromy a jejich plody. Děti ve skupinách skákaly, běhaly, s vozíčky plnými jablek projížděly překážkovou dráhu, šiškami házely na cíl, třídily stromy podle větvíček na jehličnaté a listnaté, zvířátka na lesní a domácí. Starší děti přiřazovaly jablka z naší jabloně k číslům, takže už umíme i počty. A když děti splnily všechny úkoly, čekala na ně ochutnávka podzimních plodů. Hruštičky, jablíčka a švestky. Byl to příjemný podzimní den.

A za chvíli se už začnou chystat besídky, mikulášské nadílky, na Vánoce výroba přáníček, příprava vystoupení pro obyvatele Domova důchodců. Schwarzenberská školka právě přivítala nové hlubocké občanky – slavnostní vítání bývá 3x do roka, takže se všechny školky prostřídáme. V lednu začneme bruslit a v březnu plavat. Pomalu se bude blížit konec školního roku. To jsme ale opravdu hodně dopředu. Mezitím se jistě objeví něco nečekaného, neplánovaného, ale pro děti určitě zajímavého.

Ve školce se zkrátka nelenoš, i když se po obědě spí.

Nemusíte do posilovny a máte návod na zdravý pohyb přímo doma před nosem.

O co jde?

Je to »cvičební plán«, kdy podle videa cvičíte pouhých 25!! minut denně 30 dní po sobě.

Plán obsahuje 3 lekce, každou cvičíte vždy 10 dní a pak přejdete na další. A při dodržení pravidelného cvičení slibuje opravdové výsledky. Takovým řečením se obvykle nedá moc věřit, ale už po pár zkušebních dnech jsou změny opravdu vidět. Na internetu objevíte příklady, kterých dosáhli obyčejné baculky i baculáci, kteří překonali lenost a začali se hýbat podle návodu. I málo trénované tělo moc neprotestuje a cvičení baví, což mě samotnou překvapilo. Je dobře poskládané.

Každý level obsahuje 2 minuty na zahřátí a potom 3 šestiminutová kola – 3 minuty posilování paží a nohou, 2 minuty kardia a 1 minuta posilování břicha.

Máte možnost volby obtížnosti. V pozadí cvičí další dvě slečny a každá z nich cvičí jinou úroveň. Cvik je stejný, jen je tam vždy malinká změna dle obtížnosti.

Je tedy jen na vás, pro kterou se rozhodnete. Můžete se snažit cvičit tu těžší variantu a vždy, když už dochází síly, dát si na chvíli tu lehkou.

Takže pokud nesnášíte posilovny jako já, nemáte fantazii na zapamatování vhodných cviků a hledáte domácí cvičení, které funguje třeba v kuchyni, odkud na chvíli vyštípáte rodinné příslušníky, tohle doporučuji všem deseti.

1. lekce:

<http://www.youtube.com/watch?v=1Pc-NizMgg8>

2. lekce

<http://www.youtube.com/watch?v=QKdJ9jJv594&feature=related>

3. lekce

<http://www.youtube.com/watch?v=QMN4g3D4ODE&feature=relmfu>

Nebo zadejte do vyhledávače jméno Jillian Michaels 1. Level a najde se vám sama...

Děti, děti, děti...

Ať nás poměry otravují, ať panuje blbá nálada, pokud se podíváte na nadšené děti, něčím zaujaté, šikovné a nadané, spravíte si náladu.

Ty naše hlubocké šikovné opravdu jsou a máme z nich radost. A stejně tak je dobré dětem radost udělat. Nezapomeňme na to občas – nebo raději častěji – pomyslet.

Balet

Vystoupení *Lišaji* žákyň tanečního oboru hlubocké pobočky Základní umělecké školy Trhové Sviný v rámci českobudějovického festivalu *Město v pohybu* – Dance plate pro vás vyfotil Jan Pirgl.

Den s Lesy České republiky

Dne 4.10.2012 proběhla
akce pod názvem
Den s Lesy ČR.
Pod vedením pana

Koutného, který zastupuje
Lesy ČR, děti měly možnost seznámit se s oborou,
s různými druhy stromů a zvířaty,
která kolem nás žijí.

Děti 2., 3., 4. a 5. tříd šly oborou podle mapky.
Zde na ně čekala jednotlivá stanoviště, kde všichni
plnili zadané úkoly, jako například: rozpoznávání
stromů podle větvíček, poznávání zvířat podle
paroží, prolézání pavučinkou, překonávání lanové
dráhy, poznávání druhů ryb, ptáků apod.

Úkolem dětí bylo dojít do cíle, kde na ně čekala
odměna v podobě občerstvení a zábavy.

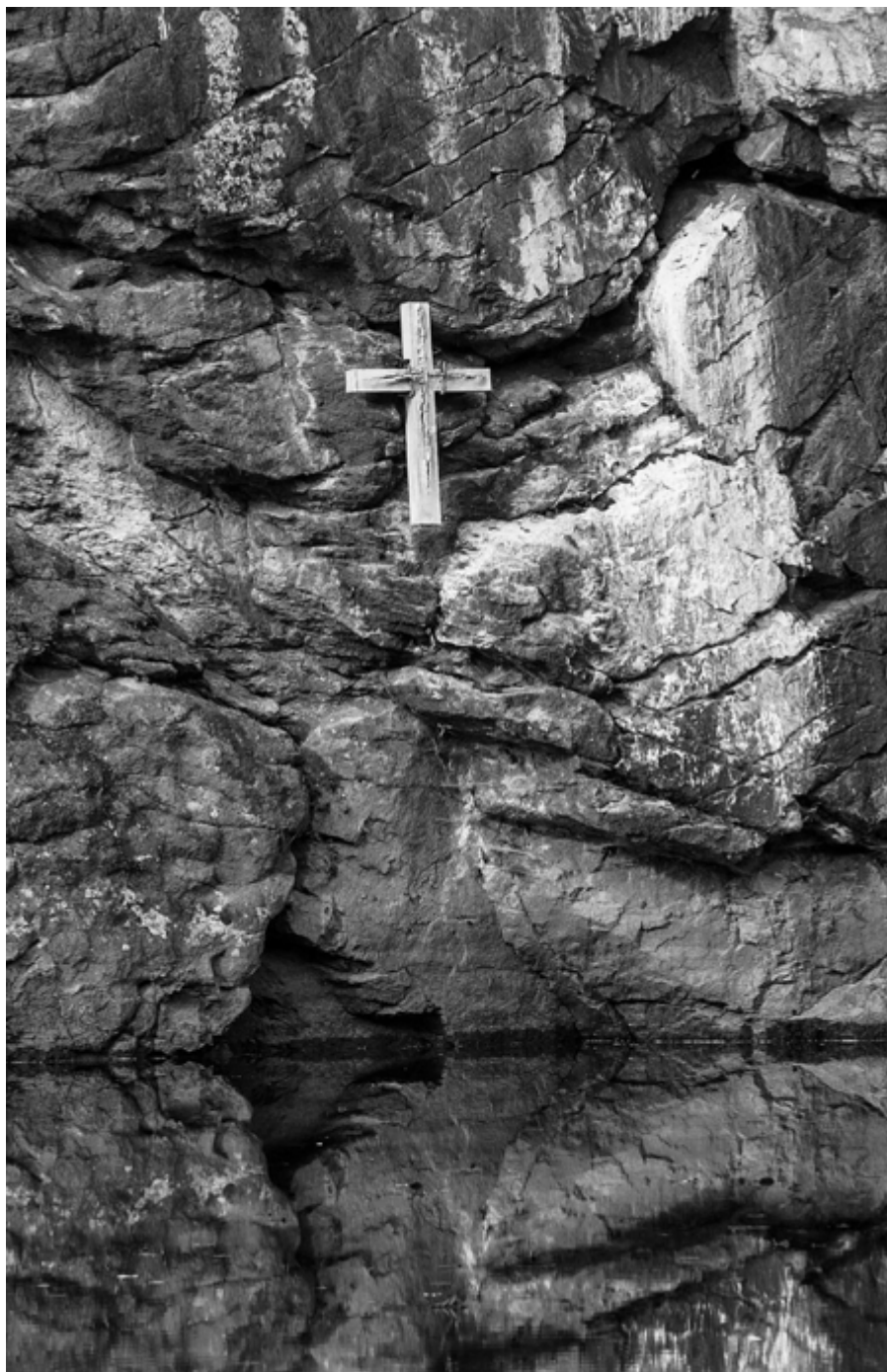
Akce trvala celé dopoledne. Děti procházely
nádhernou přírodou, kde se mimo jiné kolem nás
prohnalo stádo daňků, a s nadšením plnily zadané
úkoly. Jednotlivá stanoviště byla perfektně
připravená zástupci Lesů ČR.

Taktéž cíl s občerstvením a zábavou byl pro děti
potěšením.

Celkovou akci bych zhodnotila výborně a touto
cestou bych chtěla poděkovat za spolupráci panu
Koutnému a celému týmu,
který pro nás akci připravil.

Mgr. Martina Hornátová

Páter Marek Donnerstag požehnal 3. října 2012 za večerního soumraku bílému kříži na skále.

Uvidíte ho jenom z vltavské vody, možná z protějšího pravého břehu, ale spíš je pohled na něj opravdu určen těm, kteří se kolem něj budou plavit.

Vít Beneš z Ředitelství vodních cest ČR totiž přišel na hezkou myšlenku: Odpradáva se stavívaly kříže u cest a tvořily tak »křížovou cestu.« My také tvoříme (vodní) cestu a proč tedy na ni neumístit kříž?

(Křížová cesta je výtvarně zpracovaný popis události... Křížová cesta v přírodě bývá zbudována jako řada kaplí nebo božích muk a vede často do kopce. V nejvyšším bodě je umístěn kříž jako 12. zastavení a zbývající dvě zastavení jsou poblíž...)

U vodní cesty byl na skálu zavěšen jen jediný kříž.

K bílému kříži přijely lodě z jihu od Českých Budějovic: loď Malše od Lannovy loděnice – Českobudějovická plavební, Faster – Povodí Vltavy a přívoz – Open rivers z Českého Vrbného.

ODHALENÍ KŘÍŽE na kótě

GPS 49°5'49" N 14°27'54" E

Na Hluboké se nalodil starosta Tomáš Jirsa a pár dalších lidiček a propluli právě dokončovanou plavební komorou Hluboká nad Vltavou ... ano, vodní výtah funguje! Lodě ze severu (přehrada Hněvkovice) pluly také vstříc kříži: Oliver – Jihočeská plavební, »serviska« Povodí Vltavy, »Okřídlená pramice« – SPS – vypluly od přehrady a v Purkarcí se připojily další lodě. Takto slavnostně tedy byla ukončena letošní plavební sezóna. Impozantní a rychlé proplutí plavební komorou Hluboká bylo – pro některé poprvé – zajímavým zážitkem. Už tady potkáte uniformované správce toku i vodní policii... A krásné zákruty řeky, které následovaly, byly víc než romantické. Nejdřív modré nebe nad hlavou, lesy obor nad námi a později první hvězdy a na nebi nasvícený hlubocký zámek. Nakonec malý ohňostroj na připomenutí slavnostní chvíle. Pan páter Marek Donnerstag zalitoval, že ke kříži nepřistoupil po vodě suchou nohou jako Ježíš. Ale to byl jen vtipný úvod. Jeho řeč se týkala našich lidských cest a lidské práce a usilování.

Je to tak. Ať už chodíme po cestách prašných nebo se plavíme po vodních, to dílo, které tady vzniklo, se určitě zaslouží o změny i v našich životech. Starejme se tedy, aby nám byly k dobrému. Pohled z vody na místa, kde žijeme, vám rozhodně přinese pohled nový. A nutno říct, že je krásný.

Oběti a hrdinové

Podíváme-li se na společenské jevy, se kterými se naše společnost v současnosti potýká, ať už jde o projevy nesnášenlivosti, rasismu, korupce aj., nezbyvá než přiznat, že chceme-li tento stav změnit k lepšímu, musíme přijatelným způsobem otevřít a zpřístupnit tato aktuální a zároveň historická témata nejmladší generaci – žákům základních a středních škol, podpořit jejich zdravé národní cítění a naučit je vnímat současnost jako výsledek minulosti. To je hlavní cíl projektu OBĚTI A HRDINOVÉ.

Odborný dohled a organizaci projektu Oběti a hrdinové zajišťují pracovníci Pietního území Ležáky – Národní kulturní památky, organizační složky Památníku Lidice. Cílem projektu je oživit příběhy hrdinů a obětí druhé světové války a prostřednictvím jejich osudů přiblížit nejmladší generaci dopad války a okupace na obyvatele Protektorátu Čechy a Morava. Jeden z hezky zpracovaných příběhů si můžete přečíst na následující stránce.

Foto: Jan Pirgl a Vodní cesty ČR

4.7.1944, Purkarec, GPS: 49°7'23.88"N; 14°25'37.81,

Stará obora – pomník a pamětní deska

počet obětí: 4

Kolem mnohých zajímavých míst procházíme, aniž bychom si jich povšimli. O některých místech ani možná nevíme. A proto jsem si vybrala jedno z těchto »zapomenutých« míst, Starou oboru u Hluboké nad Vltavou, kde stojí pomníček na památku seskoku parašutistů v roce 1944.

Nikdo netušil, že pečlivě plánovaný výsadek parašutistů, vyslaných z Anglie, skončí nezdarem. Vše se dařilo až do té doby, kdy chybou navigátora se celá skupina ocitla na úplně jiném místě, než měla. Možná by se dala ještě akce zachránit, nebýt toho, že členové paraskupiny GLUCINIA přistáli v korunách stromů Staré obory. K jejich smůle ztratili i vysílačku a náhradní uvízla na stromě.

Nedaleko místa přistání stála hájovna, kde požádali hajného Rybáka o pomoc. Souhra nešťastných náhod a možná i nepřízeň osudu zapříčinili, že po neúspěšném seskoku byli členové GLUCINIA za nějaký čas zatčeni, a ani hajný Rybák se ženou a lesní dělník Vojtěch Ambrož neunikli spárům gestapa. Ti byli bohužel za pomoc parašutistům uvězněni v koncentračních táborech a domů se již nevrátili.

A tak jedna chyba navigátora zapříčinila smrt tří nevinných lidí a nakonec i samotného velitele operace. Na místě seskoku můžeme najít malý pomníček a na hájovně pamětní desku obětem této události. Operace GLUCINIUM naprosto selhala. A jak by dopadla, kdyby parašutisty vysadili na správném místě, to už se nikdy nedozvíme.

Seskok nad Starou oborou

V hustých lesích obory v Hluboké nad Vltavou stojí malá, na první pohled obyčejná hájovna. Není však tak bezvýznamná, a ani její okolí, jak by se mohlo zdát. Za 2. sv. války se zde stala událost, která ovlivnila život mnoha lidí. Pojďme si ji tedy přiblížit.

Operace GLUCINIUM

Měl to být jeden z mnoha výsadeků parašutistů v letech 1943 – 1945, vyslaných z Anglie, který byl pojmenován jako operace GLUCINIUM. Jejím úkolem bylo vytvořit předpoklady pro ozbrojené povstání na jihu Čech a zajistit spojení s Anglií, které měli předávat informace.

Členy skupiny byli nadporučík Vítězslav Lepařík, rotný Ludvík Hanina, rotný František Trpík a četař Josef Cikán. K předávání informací potřebovali 2 rádiové stanice, kterými pomocí šifrovacího klíče MARIE měli navázat a udržet rádiové spojení.

Kolotoč událostí se roztáčí

2. 5. 1944 V Anglii startuje letoun Halifax s českými parašutisty na palubě, který směřuje do Itálie. V Itálii musí členové GLUCINIA téměř 2 měsíce čekat na rozkaz k provedení akce. A také se nakonec dočkají.

3. 7. 1944, 19:30 Ze základny v Brindisi odlétá letoun Halifax s parašutisty a kanadskou posádkou na palubě. Jejich cílem je okolí Tábora.

4. 7. 1944, 1:00 Noční ticho narušují pouze motory letounu. K zemi se snáší čtveřice členů GLUCINIA. Chybou kanadského navigátora ale nepřistanou v okolí Tábora, nýbrž přímo v korunách stromů hlubocké Staré obory. Při seskoku se uvolní jedna z vysílacích stanic a roztříští se o zemi. Nadporučík Lepařík přistává na pevnou zem, ale jeho 3 kolegové se zachytí v korunách stromů. Podaří se jim dostat dolů a ve tmě se dorozumívají pískáním. Nakonec se najdou a musí vyřešit tuto zapeklitou situaci. Ze stromů je potřeba odstranit zachycené padáky, protože přímo kolem místa seskoku

prochází cesta, kudy chodí lesní dělníci do práce, a vlající padáky na stromech by jistě upoutaly pozornost. V korunách stromů také stále visela zachycená druhá vysílací stanice a ze stromu jí bez sekery a pily nedostanou. Dva parašutisté vyhledají hajného Rybáka a požádají ho o sekeru a pilu. Hajný jim je půjčí.

Již je mezi 10 – 11 hodinou. Lesní dělník Ambrož a jeho spolupracovník pomáhají odstranit padáky. Všichni jsou nervózní a panují obavy z prozrazení. Kolem projíždí cyklista, který ani na výzvu nezastaví. Co když je to udavač? Parašutisté nakonec snahy vzdávají a místo opouštějí. Vyčkávají do večera. Nic se ale neděje. Nacisté se neobjevili. Cyklista udavač nebyl. A hajný ani dělníci, i když by mohli a zajistili by si alibi, nic na četnickou stanici nenahlásí.

Po setmění se vydávají parašutisté na cestu podél řeky Vltavy. Bez vybavení, bez vysílacích stanic, bez ničeho. Po nějaké době se zastaví na odpočinek na břehu řeky. Lepařík a Trpík se vydávají na průzkum. Potkají ale četníka a další civilisty, z nichž je jeden ozbrojen. Lepařík se nepozorovaně schová, Trpíkova skupina zastaví. Proti očekávání ho pustí dále. Lepařík v domněnku, že Trpík chytí, prchá. Dojde tak k rozdělení skupiny.

Vraťme se ale k hajnému Rybákovi. Po osudné noci se zatím nic neděje. Žádní nacisté se neobjevili a všechno by mohlo být v pořádku. Ale ne nadlouho. Tento dobrák nakonec na svou obětavost doplatí. A nejen on, ale i jeho rodina a lesní dělník Ambrož.

Po osudném rozdělení skupiny se vydávají Hanina, Trpík a Cikán na záchytnou adresu do Bernartic. Dozvídají se, že rodina byla již zavražděna nacisty za pomoc jiné parašutistické skupině. Chtějí se proto dostat na Slovensko a odtud kontaktovat Anglii a vrátit se zpět. Bohužel cestou je nejdříve chycen Trpík a později i Cikán

s Haninou. Čeká je výslech, věznění v gestapácké věznici na Jenerálce v Praze a přemlouvání ke spolupráci s gestapem. Nedají se, ale přiznají, že ve Staré oboře schovali rozbitou vysílačku. Hajného ani nikoho dalšího zatím neudali. Teprve 8. července hajný Rybák ohlásí nález padáku.

V srpnu gestapo i s Trpíkem přijíždí do obory a zaženou všechny purkarecké obyvatele do 60ti let hledat vysílačku. Naštěstí ji najdou. Pokud by se tak nestalo, nacisté by celý Purkarec povraždili.

Ustaranému Rybákovi zatím nevěnují nacisté pozornost. Ne však na dlouho. 13. září se jako blesk z čistého nebe objevují gestapácká auta. Nejdříve odvěčou Rybákovou, která byla mimochodem Němka, poté se asi za dvě hodiny vrací pro Rybáka. Vezmou ho na výslech do chaty ve Staré oboře, kde je podroben surovému výslechu. Němci netuší, že zatýkáni sledují z úkrytu lesní dělníci. Rybáka i jeho ženu čeká transport do Terezína. Některý z parašutistů musel promluvit? Nebo podle vyprávění pamětnice na něho Němci ušili boudu? To se asi už nikdy nedozvíme. Jeho příchod do vězení popisuje jeden ze spoluvězňů takto: Přišel i hajný Josef Rybák z lesů z Hluboké. Je to hromotluk, veselý, červený ve tváři. Má myslivecký kabát a ublácené boty. Se smíchem nám líčí svůj případ: V noci k němu přišli dva parašutisté pro pilu a sekeru – uvízl jim na stromě padák a strom musí být poražen. Pomohl jim a bylo vše v pořádku.

Náhle byl zatčen a vyslýchán na gestapu, kde ho uvázali ke zdi a strašně tloukli plochou šavlí po zádech. »Ale já jsem se jim smál do očí,« vyprávěl s nepopsatelným bodrým lesáckým humorem, »a říkal jsem jim nahlas při každé ráně – Tak ještě víc! – No, něco snesu, přece jsem chlap, ne? A oni byli víc unaveni než já... Ale bylo to všechno docela zbytečné – nechtěl jsem prozradit parašutisty – a zatím po výprasku mi přečetli protokol obou. Chytlí je – a oni se oba přiznali a ještě udali mou plnou adresu.« Hajný vnesl do cely kus venkova – donesl vůni lesa a syrové půdy, kterou obdělával... Získal si ihned srdce nás všech!

Rybák žil stále v naději, že se vrátí do svého milovaného lesa. To mu dodávalo optimismu v jeho tíživé situaci. Návratu se však nedočkal... Hajný Rybák vážně onemocněl, zežloutl ve tváři a stěžuje si na bolesti v celém těle. Pravou ruku má nesmírně oteklou a namodralou – zdá se to býti flegmona. Prý se poranil při stříhání kůžek. Chtěli bychom mu pomoci, ale nemáme nic jiného než aspirin. 18. října odpoledne přichází smutná zpráva: na marodce zemřel kamarád Josef Rybák... Podlehł surovému esesáckému násilí – měl od bití šavlí poraněné ledviny, aniž o tom věděl, a choroba na něm hloďala, až ho udolala. Věřil pevně, že 19. října půjde domů – řekli mu to oni parašutisté, že tento den je pro válku rozhodující. Stále o tom dni hovořil a zatím odešel – avšak den před tím a na místo domů, do svých krásných lesů na Hluboké – do krematoria v Bohušovicích.

Ani Rybákové osud nepřál. Byla z Terezína převezena do ženského koncentračního tábora Ravensbrücku. Tam 22. ledna 1945 zahynula.

Lesní dělník Ambrož byl také zatčen a ani on se domů již nevrátil. Byl uvězněn v koncentračním táboře Dachau a měsíc před koncem války zde zemřel.

V našem příběhu se nezmiňujeme o Rybákových dětech. Ale ani jejich život nebyl nejšťastnější. Měli dva syny, o jednom z nich zprávy nejsou, ale o druhém, Walterovi, ano. Před zatčením gestapem ho zachránilo to, že byl zrovna na studiích pryč z domova. Po návratu domů musel vstoupit do Hitlerjungend. Oženil se a založil rodinu, ale po skončení války mu lidé předhazovali jeho minulost.

Nakonec ho tyto nárážky dohnaly k sebevraždě.

Co se ale stalo s velitelem Lepaříkem? Ten se vydává na záchytnou adresu do Tábora. Ta také selhala. Gestapu uniká nejdéle. Nakonec ale past sklapne. A to díky zrádnému konfidentovi Adolfu Horákovi, členu skupiny SULPHUR, který se přidal k nacistům. Také Lepaříka přemlouvají ke spolupráci. A ten nakonec nátlak nevydrží a stane se spolupracovníkem gestapa. Poté gestapo ochotně propustí jeho vězněného otce. Jeho rozporuplné chování si nikdo nedokáže vysvětlit. Nechce nikoho zradit, ani si proti sobě poštvat gestapo. Dokonce chystá na velitele SS atentát, je však odhalen. Gestapo ho nasadí do akce proti skupině BARIUM, jejíž úkryt má lští prozradit. To neudělá, plánuje útek. Je chycen a násilím přinucen BARIUM prozradit. Pro gestapo se stává nespolehlivým a nepotřebným a 28. dubna 1945 ho bez soudu v Terezíně popraví.

Ostatní členy GLUCINIA, uvězněné na Pankráci, zachrání před jistou smrtí konec války.

Na místě seskoku parašutistů stojí dnes malý pomníček, připomínající tuto událost. Na hájovně bychom našli pamětní desku na památku hajného Rybáka a jeho ženy. Za ochotu pomoci zaplatili spolu s Vojtěchem Ambrožem tím nejdrazším, co měli. Svým životem...

Tento příběh jsem sestavila podle zápisků vězňů z koncentračního tábora, dobové kroniky obce Purkarec, odborné literatury, videodokumentu Stínová vojáci o českém odboji a časopisu Obnovená tradice. Svým vyprávěním přispěla i pamětnice paní Kateřina Jozová a odborník na tuto problematiku pan ing. Josef Posekaný. Tento příběh nemusí přesně odpovídat tomu, jak ve skutečnosti probíhal. Při hledání pravdy jsem se setkala s mnoha verzemi, jak se celá událost odehrála. Sestavila jsem tedy pravděpodobný průběh celé nepovedené akce a jaké měla následky. Pravdu se nejspíše nikdy nedozvíme. Jak se vše událo, to ví pouze hajný Rybák a samotní parašutisté. A ti nám už nikdy nic nepovědí...

*Autor: Lenka Krepsová, Gymnázium České Budějovice,
www.obetiahrdinové.cz*

*Foto hájovny ze stránek o historii severní části regionu českobudějovicka
<http://www.severniceskobudejovicko.estranky.cz/>*

VÁNOČNÍ KOLEDY A DUCHOVNÍ HUDBA

Neděle 2. prosince 2012 v 17 hodin

Kostel Sv. Jana Nepomuckého
v Hluboké nad Vltavou

FLÉTNOVÝ A PĚVECKÝ SOUBOR KENTAUR

Pořádají:
Hudební a taneční kurzy KAMI
Agentura Sinfonie

Kurátor sbírek

Mgr. Hynek Rulišek. Mladší. To je nutno dodat, protože PhDr. Hynek Rulišek, dlouholetý kurátor sbírek AJG, ředitel AJG,

odborník na křesťanskou ikonografii, výborný kunsthistorik a autor odborných knih, je otec právě zpodobněného Hynka Ruliška.

Jistě ve svém synovi zanechal podstatnou stopu své profese. Kurátoři sbírek evidentně kopie uměleckých děl v oblibě nemají,

nicméně Hynek Rulišek mladší jako věrná kopie svého otce opravdu vypadá.

A vzhledem k nasazení, se kterým se své profesi věnuje, po něm zdědil pracovitost i lásku

k umění. A to je dobře, protože kurátoři sbírek jsou ti, kteří galeriím dávají tvář – to oni sbírají umělecká díla, to oni musí vybrat to podstatné

z umění své doby anebo zachovat příštím generacím vzorek díla věků minulých.

Pane Rulišku, jakým sbírkám se v AJG jako kurátor věnujete? Jsem kurátor sbírek starého umění a současně jsem kurátorem sbírky moderního a současného umění. A to z toho důvodu, že když byli propuštěni někteří pracovníci galerie, tak k mojí práci se sbírkami moderního a současného umění, o kterou jsem se dělil s panem Tetivou – jsem dostal přidáno ještě staré umění. Takže v současné době pracuji za dva lidi, *usmívá se kurátor a miní, že tato situace se možná v budoucnu změní. Přece jen je obvyklejší, pokud má kurátor možnost věnovat se hlouběji pouze určité oblasti umění.*

Ale pokud máte na starost sbírky od starého umění až k tomu současnému, tak zase máte docela přehled a sledujete vývoj kontinuálně?

To sice ano, ale na druhou stranu je to opravdu náročné. Naroste vám neúměrně agenda, kterou spravujete. Řešili jsme třeba náročnou kauzu vrácení Rudolfovske madony do vlastnictví církve, do toho vám přicházejí e-maily se žádostmi zápůjček moderních obrazů... Loni bylo dost práce se zapůjčováním děl k výstavě Rožmberků, letos zase na výstavu Jagellonců. K tomu chystáte výstavu moderního a současného malířství, telefonujete a kontaktujete současného malíře. Musíte mít přehled jak o minulosti, tak znát i současnou výtvarnou scénu, a to trochu přesahuje možnosti jedné osoby.

Co vlastně kurátor dělá? Stará se o sbírky po odborné stránce, ale do určité míry se také stará o fyzický stav sbírek. Ta práce obnáší jednak shánění přírůstků do sbírek (pátráte po aukčních síních, v katalogích, na internetu, v soukromých sbírkách, nebo přímo u výtvarníků). Pak jde o to, zajistit cenový odhad vyhlédnutých děl, jejich znalecký posudek – domluvíte se například se specialistou na holandské umění, aby potvrdil pravost vybraného díla.

Pak kurátoři předloží návrh o koupi odborné komisi, která se v AJG schází jednou za rok – galerie sama nemůže jen tak nakupovat, co se jí zalíbí. Komise si vyslechne předložené argumenty, odsouhlasí nebo také neodsouhlasí, zda se dílo koupí, případně dá doporučení k jednání o snížení ceny apod. Takže jakýsi námi připravený nákupní seznam komise zhodnotí

a rozhodne o konkrétních realizacích nákupu. Loni jsme takto nakoupili sv. Starostu. Je to unikátní lipová soška svatě Starosty z počátku 16. století, tedy 500 let stará, velmi vzácná. Měli jsme tak šanci obohatit sbírku starého umění. Na příští rok se připravuje její zrestaurování. Objevil ji můj předchůdce na internetových stránkách aukčního domu, v dražbě se neprodala, tak jsme se začali zajímat my. Podle legendy ze 13. století svatá Starosta bývala zobrazována jako ženská postava, ale zároveň měla plnovous. Prý byla princeznou, která se stala křesťankou a odmítla se provdat za pohanského krále. Její otec ji proto uvrhl do žaláře a potom ukřižoval. Starosta se modlila, aby ji Bůh odňal tělesnou krásu a tak jí narostl plnovous. Většinou bývala zobrazována na kříži. My máme ale stojící postavu, což je velmi vzácný ikonografický motiv. Zřejmě byla součástí nějakého oltáře.

Předchůdce, který sošku objevil, byl váš tatínek? Ne, byl to Mgr. Martin Vaněk, který v AJG krátce dělal kurátora. Musel odejít stejně jako předtím bohužel můj otec. Tehdy jsme tady zažívali hodně nepříjemné chvíle...

Ty doby jsou, doufejme, pryč a je moc hezké, že jablko v případě vaší rodiny padlo opravdu přímo pod strom. To je skutečně pravda. Shodou okolností pracuji dnes v kanceláři, kde sedával můj otec, támhle v té skřínce pro mě a moji sestru míval sušenky, dával nám je, když jsme se za ním přišli podívat.

Takže vás lákal k oboru už jako malé dítě? Ani snad ne, myslím, že spíš doufal, že se budu živit jinou prací. Jenže já jsem po galerii běhal od chvíle, kdy jsem se naučil chodit. Já byl kluk, který měl v ruce věčně klacek, takže ten jsem si musel vždycky opřít venku před vchodem, protože to mi tatínek nedovolil, abych ohrožoval expozice. Sestra se do určité míry také potatila, protože učí jazyky na biskupském gymnáziu – táta je totiž lingvista velkého formátu, umí rusky, polsky, anglicky, německy, trochu francouzsky i latinsky.

Galerie vás tedy oslovila už jako dítě... Asi ano, my tady dokonce nějaký čas bydleli, ještě než

jsem se narodil a vzpomínky, které mám opravdu pod kůží, jsou chvílky, když jsme jako děti sedávaly s rodiči doma na gauči a povídali si, a táta nám ukazoval nějaký obraz. Povídali jsme si o něm, co v něm kdo vidíme a co nám připomíná. Takže určitě mě už v dětství umění nějak ovlivnilo.

Co musí mít kurátor vystudováno? Potřebné vzdělání je potřeba. Já začínal v galerii vlastně od píky, nejdřív jako brigádník – dozor ve sbírkách. Na civilní službu jsem šel taky sem, jako uklízečka, údržbář, výstavář. Po civilce jsem dělal správce depozitáře a dostudoval vysokou školu. Většinou kurátoři studují na filosofické fakultě dějiny umění, já studoval na teologické fakultě a mám dvoje státnice, jednu právě z dějin umění a estetiky.

O co se při nákupech kurátoři snaží? Věci se do nákupu vybírají tak, aby co nejvhodněji doplnily stávající sbírku galerie. Dám příklad u současného umělce: obrazy Ivana Ouhela. Poslední jeho obraz máme z 80. let, tak vyberu nějakou jeho práci z 90. let, kolem roku 2000 a za poslední dva tři roky. Vezmu jich do seznamu víc, aby si komise mohla vybrat – a doplníme sbírku jeho díla třemi obrazy z různých období posledních 30 let.

Zatímco stará díla už jsou vzácná a asi se získávají hůř. Samozřejmě získávat historická díla není jednoduché, k prodeji se rozhodne například ten jednotlivec, který například zdědí soukromou sbírku, a proto se věci občas vyskytnou k prodeji. Nakupujeme, i když tam není jasný autor, ani místo, odkud socha pochází, tak jako to bylo právě u sv. Starosty, přestože my tady máme převážně jihočeskou gotiku.

A i když musíme čekat na potvrzení koupi komisí, snažíme se, abychom o dílo nepřišli.

Je to samozřejmě věcí dohody, předběžné smlouvy s majitelem, sepiše se nabídkový list, a majitel ví, že reálně nákup proběhne třeba za osm měsíců. Záleží samozřejmě na tom, kdo dřív z ostatních galerií si té věci všimne, chce to připravit pro prodávajícího dobrou smlouvu a samozřejmě zvládnout i jistou dávku

diplomacie. Nejde jen o to rozumět umění, ale umět sem i nějaké dobré věci získat.

Na kurátorovi záleží – připadá mi, že sbírky nejsou neutrální, že přece jen podléhají vašemu vkusu, osobní zálibě. Kurátor jistě stav sbírky svou osobností ovlivní. To je do jisté míry pravda. Proto je to i poměrně zodpovědná a odborná práce. Záleží nejen na hloubce znalostí, ale i na estetickém citění a vkusu konkrétního kurátora, který se rozhoduje o tom, jaká díla k rozšíření sbírky vezme.

Přemlouváte se při výběru děl nějak rozumově nebo spíš podlehnáte emocionálním vlivům? Budou už všechny další madony fousaté?

Já osobně беру na zřetel objektivní stránku tvoření sbírky. A taky považuji za přínos, že se na nákupu podílíme s kolegou, který je zase zaměřen trochu jiným směrem. Takže se vlastně sbírka obohacuje více vlivy. A samozřejmě je tam ještě případná korekce nákupní komisí.

Takže pokračujeme: kurátor najde dílo, prosadí jeho nákup, nechá ho zrestaurovat, a pak už ho vystaví? Nakoupené dílo zpracujeme: zapíšeme do inventáře, vytvoříme mu vědeckou kartu, označíme, očíslovujeme, popíšeme, vyfotíme. Tady je například ještě na starém formuláři otcovo písmo... Dílo je pak uloženo do depozitáře a čeká na svoji příležitost.

Kdy ho tedy uvidí návštěvník? Kolik umění vlastně před námi schováváte? V tuto chvíli, kdy máme dva sály gotiky, sál Holand'anů, a výstava ve velkém sále bývá většinou ze zápůjček, tak návštěvník vlastně může vidět přibližně 10 % našich sbírek. Galerie v současné době vlastní přes 3000 obrazů, přes 1000 soch, kolem 14000 grafik a kreseb. Ale to jsou samozřejmě věci z nejrůznějších období ...

Ale vystavují se. Instituce s tak dobrou pověstí jako je Alšovka, a díky tomu, že na stejném principu jako naše galerie, pracují i ostatní galerie – si díla vzájemně zapůjčují na různé výstavy. A na popiskách je samozřejmě uvedeno, kdo je zapůjčil. Takže se vlastně prezentujeme v Čechách, na Moravě, i v Evropě, právě k výstavě Jagellonců byly zapůjčeny některé naše sochy do Polska.

Sbírky je sice možné teoreticky rozšiřovat do nekonečna, ale samozřejmě stěžejní je otázka peněz. Zatímco ještě můj otec se svými kolegy, v dobách, kdy se dávala sbírka AJG dohromady, mohli zakoupit pro galerii díla velmi známých umělců, v další době těžko vezmete peníze na Kupku, a další autory, kde se ceny děl pohybují v desítkách milionů. Takže od určitých autorů už jsme odstřiženi. To už je záležitost opravdu velkých soukromých sběratelů anebo těch, kteří nákup uměleckých artefaktů považují za dobrou investici a mají na tyto nákupy prostředky. Takže ve srovnání třeba s 80. lety už dnes nakupujeme zlomek děl a jsme velmi rádi za to, co nakoupili naši předchůdci.

Pokud nějaký umělecký předmět dostaneme do sbírky, prodát dál už ho nesmíme, stane se majetkem státu, neboť galerie je státní institucí zřízenou Jihočeským krajem. Vyřadit dílo je velmi složitá záležitost a děje se málokdy.

Co máte raději, starší umění nebo to novější? Těžko říct, obojí má svoje přednosti. Mám

některé výhrady k současnému umění a jsem asi trochu konzervativní, jak mi občas kolegové předhazují, ale za to se nestydím, vím, že takový jsem. Staré a nové umění vyžaduje i jiný přístup. Třeba sbírka současného a moderního umění vyplňuje můj čas nejvíce, protože z ní připravuji výstavy a to je čas strávený velice příjemně a s dobrými tvůrčími pocity...

Kurátor tedy má možnost, nebo spíš povinnost, když má zaplněný depozitář a v něm správně ošetřené exponáty – uspořádat výstavu. Téma výstavy vymýšlíte sám? Přesně tak. Vybrat se dá téma, které sjednotí i více autorů, nebo vystavujeme dílo konkrétnímu žijícímu či už nežijícímu autorovi. Připravíme si pár návrhů výstav, a zase jednou za rok je porada odborného úseku s ředitelem. Na základě návrhů kurátorů se sladí témata a termíny a připraví plán výstav.

Udělal jsem například výstavu *Markéty Zlesákové*, před dvěma lety se účastnila našeho mezinárodního malířského sympozia, jako výstavu jednoho konkrétního umělce. Hezké téma měla výstava *Šumavské proměny* v době Klostermannova roku – byly tam různé obrazy od 19. století po současnost a výstava byla divácky velmi úspěšná. Tahle možnost se ukázala jako praktická – spousta lidí si našla to svoje oblíbené. Takže jak šumavské krajiny, téma jezer a slatí – vedle sebe mohly viset práce jak ze začátku století, tak jeho konce, vše spojené jedním tématem.

Po veškeré přípravě a výběru obrazů pak nastupuje to naše – kurátorské – umění. Máte v kupě hromadu obrazů a přivezete je do galerie – a musíte udělat, jak my říkáme, »rozhoz«. Tedy určit, jak a kam obrazy pověsíte... Musíte respektovat téma, hledisko chronologie, a samozřejmě estetickou stránku. Tam na stěnu by se vám hodil tenhle obraz, ale je o deset let mladší, nebo se k sobě jednotlivé obrazy ze stejného období prostě nehodí a nemohou viset vedle sebe. Vymýšlíte a zkoušíte a je to opravdu tvůrčí práce, která vám dá zabrat.

Výstavu tedy dotvoříte až na místě? Většinou už ji mám v očích ve chvílích, kdy obrazy shromažďuji, vybírám. Už si ji představuji. Samozřejmě hraje roli zkušenost, znalost prostorů, do kterých výstavu budete umisťovat, obsah výstavy.

Když jsem dělal výstavu našich nejlepších děl od začátku století do konce 30. let minulého století v *Galerii mesta Bratislavy*, nejdřív jsem sedl na autobus, dojel do Bratislavy, galerii poctivě prošel, zaměřil, vyfotil, a pak jsem začal vybírat díla. Také to funguje tak, že s sebou raději vezmete více věcí a neumistíte je pak všechny, ale máte pro tu chvíli možnost volby z více exponátů. Pak už si můžete dělat různé figury. Typický příklad toho, jak to funguje za pomoci trochu štěstí, je, což se mi stává, že nejlepší věci vás napadají ve chvílích, když usínáte nebo se probouzíte. Jak si výstavu skládám v hlavě a přemýšlím a nejde a nejde to – najednou vám tam ten nápad sám vyplyne.

Já už to tehdy měl v Bratislavě rozhozené, jen jedna místnost, kam jsem dával secesi, mi přišla na rozdíl od těch ostatních taková prázdná. Byla v ní delší zeď a na ní obrazy s figurální tematikou ženských postav, oleje, grafiky

a podobně – a jak se říká v našem slangu, vypadalo, že to ta zeď neudrží – že je to moc prázdné. Přitom doprostřed místnosti jsem postavil sokl s jednou sochou. A tak jsem pořád koumal, co s tou stěnou udělám? Musíte to vyřešit s tím, co máte, další exponáty nebyly k dispozici – a už jsem byl unavený, na nic jsem nepřišel, tak jsem šel na hotel a spát. A jak se ráno probouzím, tak jsem to najednou viděl: *Ty jo, vždyť tam máš tu sochu na soklu a ta je přibližně stejně vysoká do úrovně pověšených obrazů. Tak udělej mix technik: malba, grafika, kresba a přisuň tu sochu až ke zdi.* A ona jak velikostí, tak výškou skvěle zapadla mezi obrazy, rozbila délku té stěny a bylo to zajímavé a naprosto harmonické. Přesně tak to mělo být.

Jaká vaše výstava vám ještě utkvěla v paměti?

Jak jsem trochu romantik a mám rád dekadentní umění a také miluju noc a měsíc, tak jsem si trochu splnil sen a udělal výstavu *Temná noc, jasná noc* v českém výtvarném umění. Byly tam obrazy od počátku 19. století až po současnost, dokonce některé ještě se zasychající barvou – protože když jsem se zeptal některých malířů, jestli obraz s touto tematikou mají, inspirovalo to zase je a než začala výstava, namalovali ho.

Výstava proběhla před dvěma roky ve Wortnerově domě a ukazovala, jak různí výtvarníci vnímali noční čas, ať už s měsícem nebo bez něj. Nabídla Čapka, Štyrského, Toyen, Lhotáka nebo Zrzavého, byla to opravdu přehlídka vynikajících umělců. Díla s noční tematikou jsem hledal v monografiích, prošel množství katalogů k jiným výstavám, internetové databáze, to jsou také kurátorské náročné chvíle.

Kvůli některým výstavám jedu do Prahy do Galerie hlavního města Prahy a hodiny sedím a probírám vědecké karty. Nebo pátrám v depozitářích, jako tomu bylo u Muzea Šumavy v Kašperských horách...

Aby se všechna vybraná díla u nás skutečně objevila, musíte požádat o pomoc řadu galerií z celé republiky, obrazy si vypůjčit i od soukromých sběratelů, nebo od samotných tvůrců. Někdy se samozřejmě stane, že si zrovna jedno dílo vyberou dva kurátoři – každý na svou výstavu. Pak nastane vzájemné přemlouvání či přepouštění si jiných děl, protože zrovna máte pocit, že vybraný obraz nebo socha musí na té vaší výstavě nutně být, aby doplnil celkový dojem. Takže i tato vyjednávání mohou být napínavá a musíte být diplomatický, ale usilovný.

Půjčky mezi galeriemi probíhají bezúplatně?

Ano, jediné peníze, které se řeší, se týkají pojištění. Co se týká převozu vybraných děl, AJG má vlastní auto, které je klimatizované, aby byla zajištěna ochrana převážených věcí. Kurátor jede většinou s řidičem jako kurýr, ručí za celý převoz. Jsou i specializované firmy, které se mohou k převozu využít.

Kurátor tedy projeví umělecký talent v tom, že vymyslí nosné téma výstavy, které by zaujalo jak laickou veřejnost, tak odborníky. Jistě jezdíte i na výstavy vašich kolegů. Je to obojí, jak úředničina, tak přece jen jakási umělecké citění v sobě mít musíte a vlohy k této práci také. Samozřejmě, je to obor, ve kterém si musíte neustále prohlubovat zkušenosti a znalosti

o výtvarném umění. Někdo by mohl říct, že se jezdím v pracovní době dívat na výstavy – ale je to tak, vy si nakoukáte obrazy, to přispěje k tomu, že se pak lépe orientujete, když se jedná například o zjištění pravosti díla autorů. Najdete díla, o kterých jste nevěděli. Já si neustále rozšiřuji seznam děl k různým tématům, které by se mohly hodit k dalším výstavám. Nic z toho není krátkodobá záležitost, je to celoživotní zkušenost a neustále se musíte učit.

Co je pro kurátora nejhezčí část práce? Určitě chvíle, kdy uděláte rozhoz a navěsíte díla do prostoru. Už vidíte podobu, kterou jste výstavě chtěli dát. A další věc je ta, když vám instituce zapůjčí opravdu kvalitní nebo slavná díla – která vy znáte třeba z mnoha reprodukcí – a jste náhle obklopen na té »své« výstavě řadou těchto vzácných originálů. Na chvíli máte pocit, že jsou aspoň pro tuto chvíli »vaše« a že je skvělé, že jste je získal právě pro svou výstavu! A největší radost mám z toho, když je velká návštěvnost a slyšíte kladné ohlasy od návštěvníků. Rád listuji návštěvní knihou a čtu si odezvy od lidí. To je pocit zadostiučinění a je to moc příjemné.

Proto si myslím, že je správný trend poslední doby, že se dělají komentované prohlídky, kdy sám kurátor – autor výstavy – přijde mezi návštěvníky a seznámí je se svou výstavou. Bezesporu o svých výstavách víte nejvíc. Během vernisáže se také dá zprostředkovat úmysl, který prezentujeme ve výstavě, poslední dobou je to možné i na tiskových konferencích, kdy novináři mohou na výstavu pozvat návštěvníky. Velká část práce je i vydání katalogu. Dokument, který zůstává, i když výstava je už svěřena. Záleží na grafické úpravě, máme šikovné kolegy – a třeba na návrzích obálky pracujeme spolu. Důležité je, jak se povedou barvy tisku, aby nejlíp přiblížily originální práci. Sehnat fotografie, napsat text, a úplná detektivka bývají autorská práva – obvoláváme kolegy, ptáme se, kdo teď má autorská práva k určitým umělcům a podobně. A další pátrání při katalogizování seznamu většího množství autorů u společných výstav, datum narození, úmrtí, absolvovaná studia, kde žili a podobně. Informace se shání dost složitě a nechci se chlubit, ale nedávno mě pochválila jedna kolegyně z jiné galerie, že to, co nenašla ani na internetu, si opsala právě z mých katalogů. Takže ocenila tu moji mravenčí práci, je to o hledání ve spoustě encyklopedií a jiných pramenů, o hodinách strávených pátráním. Největší problém je s menšími regionálními autory.

Množství výstav, které kurátoři mohou připravit, záleží samozřejmě na nastavení galerie a na financích. Donedávna jsme měli ročně šest výstav ve Wortnerově domě a jednu ve velkém sále na Hluboké. Ve velkém sále většinou pracuje kolega magistr Tetiva, o Wortnerův dům se dělíme, takže každý odvede tři výstavy. Samozřejmě jednodušší výstavy jsou žijících autorů, dojedete do ateliéru za nimi a naplníte auto a pět šest záplůček, které nám doporučí, není problém ani s autorskými právy.

A když se vaše výstava svěřuje, brečíte? Je mi to vždycky strašně líto. Ne, že bych brečel nahlas – už jsem si za ta léta trochu zvykl, ale ze začátku jsem to opravdu dost prožíval. Teď si říkám, když se svěřuje, že je zas další příležitost

pověsit něco jiného, ještě hezčího... Přece jen výstava, která šest týdnů visí v galerii, je výsledkem myšlenky, na které jste dělal nejmíň dva roky předtím, v hlavě ji máte třeba mnohem déle. Práce kurátora v sobě obsahuje mnoho aspektů – ale připadá mi krásná a tvůrčí.

Krásná je, až na těch pár bezesných nocí, pochybností, jestli jste dobře vybral obrazy, správně rozvěsil, jestli katalog je obsažný a vypovídající. Je to práce, kterou si nosíte domů, máte ji v hlavě.

A kolikrát si zajdu na svou vlastní výstavu? Často. Třeba i desetkrát. Buď tam vezmu přátele a povyprávím jim o ní, nebo i sám zaběhnu a pokochám se. Nad pověšenou výstavou už se netrápím, že jsem ji měl aranžovat jinak. Ale než ji pověším, hodně se ptám lidí okolo, třeba technického pracovníka Jardy Marhouna nebo Josefa Mazance, ptám se, jde to, tenhle olej vedle grafiky? Mají pro to cit a Jarda navíc velkou celoživotní zkušenost.

Poslední otázka: jaké obrazy vám visí doma?

A víte, že moc jich nemám? Některé, co jsem dostal od táty, jako vzpomínku na domov, spíš tedy klasiku, než současné. A oblíbil jsem si grafiky Jana Moravce, s tím jsme se stali osobními přáteli. Všiml jsem si jeho drobných leptů, když kolega dělal výstavu a já v jeho věcech našel svoji šumavskou noční krajinu, evokovalo mi to vzpomínky na noční šumavské procházky. A taky mě to utvrdilo v tom, že obraz je odrazem umělcovy duše. Honza je poctivej, dobrý člověk a z jeho obrazů zahrad a přírody to vnímáte. Nějaké hořící kostlivce bych doma na zdi mít pověšené nechtěl.

Ale hlavně mám v bytě knihovnu se spoustou knih, protože to taky patří k mé práci, a v nich je těch obrazů schovaných hodně...

Fakta z loňské výroční zprávy (výběr):

Charakteristika sbírkového profilu instituce: Alšova jihočeská galerie Hluboká nad Vltavou disponuje nevšedním sbírkovým fondem s řadou děl vynikající kvality. Tvoří sbírky Gotického umění – malířství a sochařství, Nizozemského malířství 16. – 18. století, Českého moderního

a současného umění 20. století a České a světové moderní keramiky a porcelánu. Rozsahem se sbírka řadí na pozici jedné z předních institucí tohoto druhu.

Stav fondu k 31. 12. 2011

Přehled uměleckých předmětů

ve sbírkách Alšovy jihočeské galerie:

OBRAZY stav 2 502 ks, přírůstky 16 ks

PLASTIKY stav 700 ks, přírůstky 1 ks

GRAFIKA stav 215 ks, přírůstky 19 ks

KERAMIKA stav 2 392 ks, přírůstky 18 ks

FOTOGRAFIE stav 8 ks, přírůstky 0

Stav deponátů: deponované obrazy 91 ks,

deponované plastiky 45 ks

Rozbor přírůstků

podle způsobu nabytí a druhů

Nákupem od autora: obrazy 14 ks,

grafika 19 ks

Darem od autora: obrazy 2 ks

Nákupem od aukční síně: plastika 1 ks

Dar od Mezinárodního Symposia keramiky o.p.s.: keramika 18 ks

Zapůjčené umělecké předměty do galerií v České republice k 31. 12. 2011:

Výstavy v zahraničí v roce 2011. Zapůjčky pro zahraniční výstavy nemohly být realizovány v důsledku sporu mezi společnostmi Diag Human a Českou republikou. Ministerstvo kultury ČR a Asociace muzeí a galerií ČR z důvodu hrozící exekuce kulturních statků nedoporučilo jejich vývoz.

Zapůjčené umělecké předměty do galerií v České republice k 31.12. 2011.

obrazy 267 ks, grafika 179 ks, plastika 41 ks, keramika 3 ks, fotografie 8 ks. Celkem 498 ks.

Webové stránky AJG

V roce 2011 byla vytvořena nová podoba webových stránek Alšovy jihočeské galerie, která se má přiblížit návštěvníkům stránek a lépe je informovat pomocí rubrik, jako např. aktuality, kalendář, hlavní články k výstavám a další. Koncem roku 2011 byla zahájena práce na internetovém obchodě, který bude nabízet katalogy AJG k prodeji. *Foto: Jan Pirgl*

Trenéři a jejich podpora

Kdo se přes sezónu pravidelně pohybuje na hřišti, vidá neméně pravidelně tváře lidí, kteří baseball mají tak rádi, že ho nejen hrají, ale také věnují čas trénování ostatních. Předávají své zkušenosti, nadšení a lásku ke sportu dětem, mládeži či dospělým. Jsou to lidé, které trénování baví a mají vztah ke klubu, jeho historii, současnosti i budoucnosti.

Strategie klubu

Trenérů je stále nedostatek, jejich skladba je tématem téměř všech porad vedení klubu.

Je nezbytné mít pokryté všechny kategorie kvalitními trenéry. Čím je v kategorii více hráčů, tím více by je mělo vést trenérů, přičemž nejdůležitější jsou děti do 12 let.

Pokud budou ovládat základy hry, mohou na nich v mládežnickém věku stavět.

Co vedení klubu očekává od trenérů?

- spolehlivost a stálost
- aktivní, pozitivní a důsledný přístup k hráčům
- vštěpování týmového ducha, slušnosti a respektu k ostatním na hřišti
- koncepci při tvorbě tréninků a ochotu se trenérsky rozvíjet

Trenéři v sezóně 2012

V sezóně 2012 patřili mezi nejvytíženější trenéry

Kačka Winklerová (t-ball, ženy)

Ondra Konvalinka (t-ball, ml.žáci)

Radek Drmota (t-ball, ml.žáci, st.žáci)

Aleš Truneček (ml. kadeti)

Michal Kapr (muži)

Dále trenérsky vypomáhali:

kroužky: David Šťastný, Martin Mužík, René Šutera, Pavla Šutrová, Lenka Dvořáková

t-ball: Petra Vojnarová, Kačka Měšťanová, Matěj Dvořák, Filip Hošna

žáci: Martin Vlach, Albert Schandl, Standa Hejný, Vasil Zhupanin, David Smetana, Jirka Mlsek, René Šutera, Miloš Michalec, Mírek Németh, Petr Janda, Martin Marek

ml. kadeti: Jarda Duroň, David Šťastný, Kamil Miranda, Lenka Tóthová

muži: Jan Rus, Pepa Novák, Martin Marek, Michal Beno

Všem za trénování v loňské sezóně srdečně děkujeme!

Na startu sezóny 2013

V současné době máme všechny kategorie (kromě žen) pokryty trenérskými týmy a chod klubu během zimní přípravy je v tomto ohledu zabezpečen. Trenéři se rekrutují z řad dospělých současných i bývalých hráčů a hráček, juniorů a kadetů a velmi pomáhají také rodiče.

Hlavní trenéři jednotlivých kategorií:

t-ball: Petra Vojnarová

žáci 1: Ondra Konvalinka

žáci 2: Radek Drmota

kadeti: Petr Janda, Martin Marek

muži: Michal Kapr

Podpora

trenérů

Klub v posledních letech hledal cesty určité podpory. Trenéři by měli za kvalitní tréninky a stálý přístup dostávat od klubu určité výhody, získávat klubové vybavení se slevou, mít právo na slevu při soustředěních či mít možnost placení nižších příspěvků.

Podpora v sezóně 2012

- příspěvek na školení EBCA (Evropská asociace trenérů baseballu) v Praze (Ondra Konvalinka, Radek Drmota)
- příspěvek na jarní soustředění v Itálii
- výlet na kvalifikační turnaj World Baseball Classic do Regensburgu na zápasy ČR Německo, ČR – Velká Británie
- slevy při platbě členských příspěvků
- příspěvek na reprezentační soustředění pro Martina Mužíka

Ve stejném duchu hodlá klub podporovat trenéry i v následujícím soutěžním roce. Kvalitní a zapálení trenéři jsou základem rozvoje klubu. Dokážou přitáhnout a udržet děti, rozvíjet je a vést je k patřičným výsledkům sportovním i výchovným. Děti a mládež jsou budoucností klubu. Věřme, že nadšených trenérů budeme mít následující rok, co nejvíce.

Radek

Sokol Hluboká se do extraligy neprobojovala, těsně podlehl Olomouci

Baseballisté Sokolu Hluboká se v Baráži o Extraligu střetli se Skokany Olomouc, v sérii na tři vítězná utkání Jihočeši podlehli 1:3 na zápasy.

Mužský tým vstoupil do série těsnou prohrou 2:3 na hřišti Olomouce, když se hlubocké pálky

nedokázaly prosadit proti olomouckému nadhazovači Černíkovi, za Hlubokou mu zdatně vzdoroval pravoruký nadhazovač David Lukáš. Nedělní utkání bylo kvůli silnému dešti přeloženo na sobotu 13. října na hlubocké hřiště.

Za nepříznivého stavu 0:1 na zápasy vyslali domácí na kopec svého nejlepšího nadhazovače Davida Šťastného, který s pomocí pevné obrany přispěl k výhře 4:2 a vyrovnání série. Nedělní zápas už měli plně v rukou Skokani Olomouc a přehráli Hlubokou 12:2. Olomoucké hráče nezastavil ani David Lukáš, ani Jakub Janda ani Kamil Miranda, hlubocké pálky se k silnějšímu tlaku nedostaly. Za stavu 2:1 pro Skokany se série stěhovala do Olomouce.

Se zády u zdi museli hlubočtí nasadit to nejlepší, co měli k dispozici. Na kopec se postavil David Šťastný a pokusil se vynutit si rozhodující pátý zápas. Ve třetí směně se Jihočešům po úspěšných odpalech Ondřeje Konvalinky a Michaela Soukupa podařilo urvat vedení 2:1, které skvěle házející Šťastný držel až do osmé směny. Olomouckou obranu vedl Jiří Šimek, který Hluboké též již nic nepovolil.

V osmé směně se domácím Skokanům dařilo stav zvrátit a jít do vedení 3:2, když využili klíčového hitu svého suplujícího pákara a chyby hlubocké spojky, Hluboká obratem vyrovnává doběhem Josefa Nováka na 3:3.

V úvodu deváté směny se Šťastný dostává pod tlak, naplňuje po dočasné ztrátě kontroly mety s jedním outem, přesto po strikeouts a odpalu do vnitřního pole vyvázne bez změny stavu. Dohrávka deváté směny přinesla infarktovou koncovku, když hned úvodní pákár směny Ondřej Konvalinka pálí třímetrový odpal a stojí 27 metrů od vítězství. Střídající levoruký nadhazovač Kohout však vyřídí tři další pákare a napínavé utkání směřuje do tie-breaku, tedy prodloužení.

Po olomoucké ulejšce a sebeobětovacím odpalu jdou domácí do vedení 4:3. Hluboká se po chybě na metě dostane opět zády ke zdi a tentokrát již nedokáže své šance využít – olomoucký Kohout získává dva strikeouts a končí hlubockou sezónu.

Sokol Hluboká nepostupuje do Extraligy, v příští sezóně bude hrát opět Českomoravskou ligu.

Panorama

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji!

Biograf

pátek 2. listopad – Cesta do lesa. ČR 2012. Komédie/romantický. Režie: Tomáš Vorel st. Hrají: Tomáš Vorel, Anna Linhartová, Tomáš Hanák, Bolek Polívka. *Dvě zneprátené rodiny spojí láska jejich dětí ...*

sobota 3. listopad – Sousedská hlídka. USA 2012. Komédie/sci-fi. Režie: Akiva Schaffer. Hrají: Jonah Hill, Ben Stiller, Vince Vaughn, Rosemarie Dewitt ad. *V městečku Glenview se stane zločin a Evan zakládá vlastní domobranu ...*

pátek a sobota 9. a 10. listopad – 7 dní hříchu. ČR 2012. Drama. Režie: Jiří Chlumský. Hrají: Ondřej Vetchý, Eva Vica Kerekes, Anna Šišková. *Film podle skutečné události v sedmi poválečných dnech na Šumperku ...*

pátek 16. listopad – Cosmopolis. Kanada/Francie/Itálie 2012. Drama. Režie: David Cronenberg. Hrají: Robert Pattinson, Paul Giamatti, Jay Baruchel. *Za oknem jeho limuzíny je opravdový svět, který se začíná hroutit ...* Dolby digital – české titulky!

Sobota 17. listopad – Největší přání. ČR 2012. Dokumentární. Režie: Olga Špátová. Hrají: Aneta Langerová. *Hrdinové filmu jsou po čtyřiceti letech komunismu první dospělou generací ...*

pátek 23. listopad – Mazel. Dánsko 2012. Komédie. Režie: Ads Matthisen. Hrají: Kim Kold, David Winters, Elisabeth Steentoft. *Profesionální kulturista je ve svých čtyřiceti letech stále sám a tak odjíždí do Thajska ...*

sobota 24. listopad – Samsara. 2011. Dokumentární. Režie: Ron Fricke. *Mimořádný vjemový zážitek a věčně se otáčející kolo života*

Začátky představení v 19.00 hodin.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

neděle 11. listopad – Asterix a Obelix ve službách jejího Veličenstva. USA 2012. Režie: Laurent Tirard. Hrají: Gérard Depardieu, Edouard Baer, Fabrice Luchini. *Pod vedením Julia Caesara napadly římské legie Británii. Jedině Galové můžou pomoci...* 17.00 hod.

neděle 18. listopad – Zvonilka: Tajemství křídla. USA 2012. Animovaný. Režie: Ryan Rowe. 17.00 hod. *Královna Clarion a král Milori varují Zvonilku a Modroočku před zapovězenou hranicí ...* Český dabing!!!

Komorní scéna

středa 14. listopadu – Cestujeme po světě – Peru. Vyprávět bude PhMr. J. Jakovljevičová. 17.00 hod. Sál Kc Panorama.

Pátek 30. listopadu a sobota 1. prosince – Vraždy a něžnosti. Divadelní komedie. Divadlo Hluboká v produkci Zdeňka Pikla v 19.00 hod.

PŘIPRAVUJEME:

neděle 2. prosince – Adventní trh. Nádvoří Knížecí dvůr. 9.00 – 16.00 hod. Lidová řemesla, vůně vánoc, kapří, občerstvení.

sobota 22. prosince – Česká mše vánoční – Hej, mistře! Orchestru Musica da Camera, pěvecký sbor Perchta, dirigent – Petr Piša. 19.30 hod. Kateřina Chromčáková – soprán, Martina Kučerová – alt, Pavel Chrást'anský – tenor, Svatopluk Sem – bas

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

Hluboká nad Vltavou

VÝSTAVY

Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice
České sochařství 20. století – stálá expozice
Flámské a holandské malířství 16.–18. století – stálá expozice

1. listopadu 2012 v 18 hodin přednáška
UKŘÍŽOVANÝ Z ČESKÝCH BUDĚJOVIC.

Ikonografie Ukřižovaného v průběhu staletí. Stálá expozice gotického umění AJG v Hluboké nad Vltavou
18:00 – 18:15 úvodní slovo Mgr. Aleš Seifert, ředitel galerie, prof. PhDr. Jiří Kuthan, DrSc., Dr.h.c.
18:15 – 19:45 představení restaurovaného díla *Ukřižovaný z Českých Budějovic*, přednáší Prof. PhDr. Ing. Jan Royt

Wortnerův dům AJG, U Černé věže 22
České Budějovice

VÝSTAVY

Odlesk perly / Umění baroka ze sbírky Patrika Šimona – do 18.11.2012
Komentované prohlídky k výstavě vždy od 17.00 hodin
8. 11. 2012 / Mgr. Patrik Šimon
15. 11. 2012 / Mgr. Hynek Rulišek

Přednáška

8. 11. 2012 v 18.00 hodin / Mgr. Patrik Šimon – O smyslu sběratelství

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni

VÝSTAVY

Mezinárodní keramická symposia 1966 – 2011 – stálá expozice

Alšova jihočeská galerie

/ T + 420 387 967 041, F + 420 387 965 436
e-mail: sekretariát@ajg.cz, ajg@ajg.cz, www.ajg.cz. Pořady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz
Výstavní sály otevřeny denně:
Hluboká nad Vltavou / Alšova jihočeská galerie / duben – říjen 9.00 – 16:00
České Budějovice / Wortnerův dům / 9:00 – 18:00
Bechyně / Mezinárodní muzeum keramiky od října prohlídky na základ tel. domluvy
Každou neděli a ve státní svátky volný vstup do všech expozic a výstav AJG.
Změna programu vyhrazena!

Galerie Knížecí dvůr

nejbližší akce

od 1.12.2012 – Vánoční inspirace – prodejní výstava

ZOO Ohrada

LISTOPAD
sobota 3.11. –
Strašidelná zoo
PROSINEC

neděle 2.12. **Putování za Mikulášem**
pondělí 24.12. **Štědrý den v zoo**

Chystá se slavnostní chvilka:

Ženský pěvecký sbor Závěš
pokřítí na vánočním koncertu své nově nahrané CD!
Možná hezký tip na vánoční dárek!

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 11. Listopad 2012. Ročník 43. Vychází měsíčně. Vydává městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. Redakční kruh ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. Grafika, fotografie: ing. Jan Pirgl. Odborní počítačové poradci: Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p-5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

